

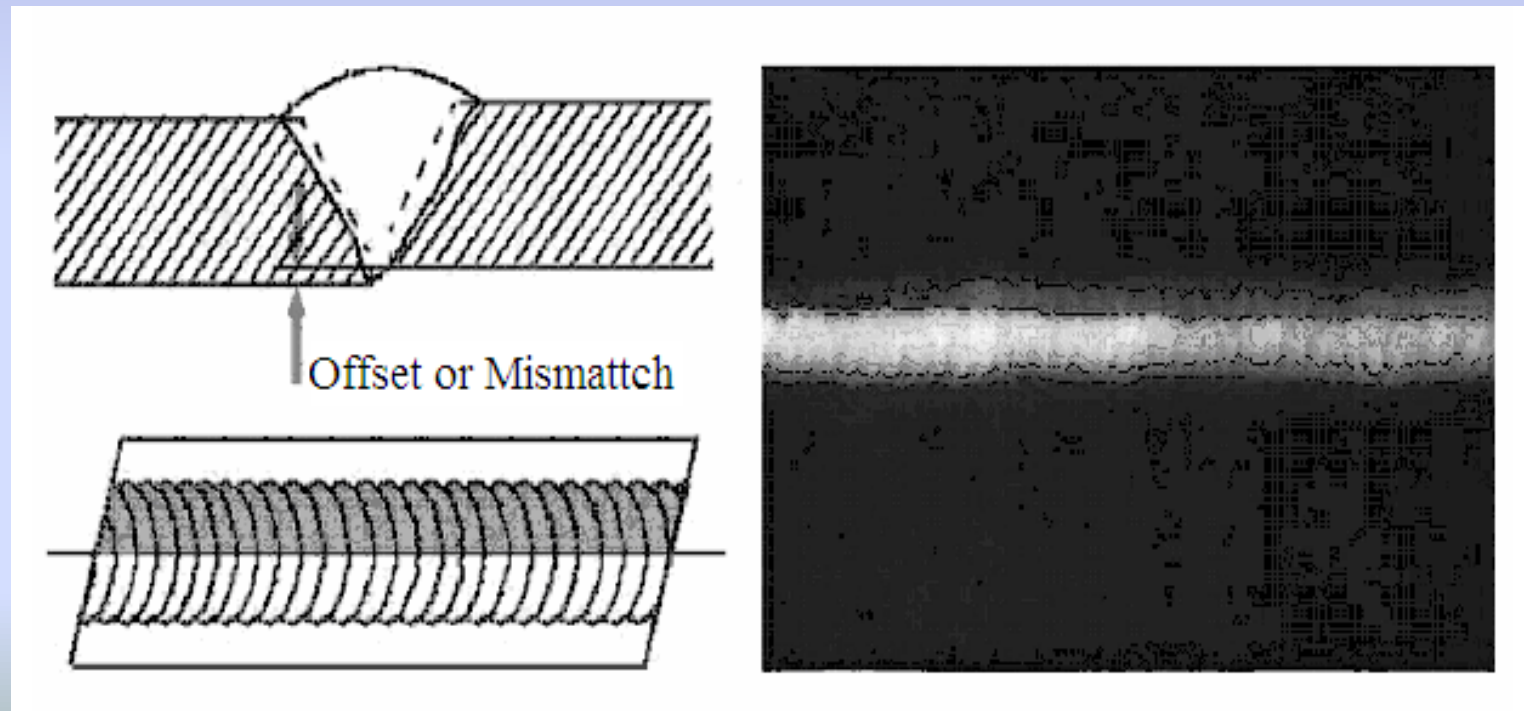
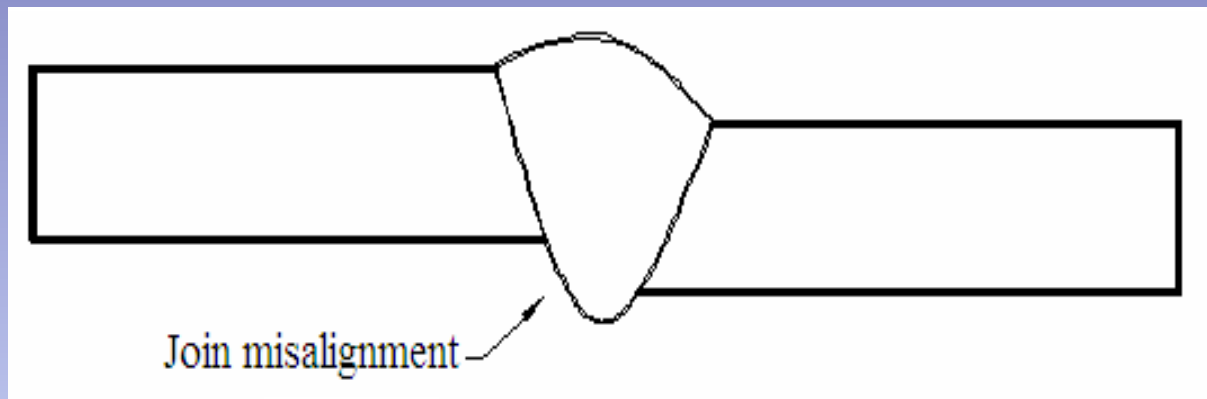
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عیوب جوش

- **عیوب خارجی** که از خارج بوسیله چشم یا به کمک ذره بین و غیره قابل رؤیت می باشند از قبیل: پهنای غیر یکنواخت درز جوش، ناهمواری مهره های جوش، بریدگی کنار جوش، کوچک بودن اندازه ها ، عدم ذوب ریشه، ترکها، آخال سرباره، تخلخل و غیره.
- **عیوب داخلی** که از خارج قابل رؤیت نمی باشند، از قبیل: تخلخل ها، آخال سرباره، اکسیدها، ذوب نشدن ریشه، ذوب نشدن لبه ها، ترکهای داخلی، سوختگی فلز و غیره.

❖ پهنای غیر یکنواخت جوش

- علت بروز این عیب عبارت است از:
- آماده سازی نامتناسب لبه و وجود ریشه نامساوی
- جفت و جور نادرست قطعات قبل از جوشکاری
- حرکت غیر یکنواخت و نامتناسب دست جوشکار در موقع جوشکاری
- استفاده از خال جوش های نامناسب که در هنگام جوشکاری می شکند
- استفاده نکردن از تعداد بست های کافی که موجب حرکت کردن قطعات در هنگام جوشکاری می شود.

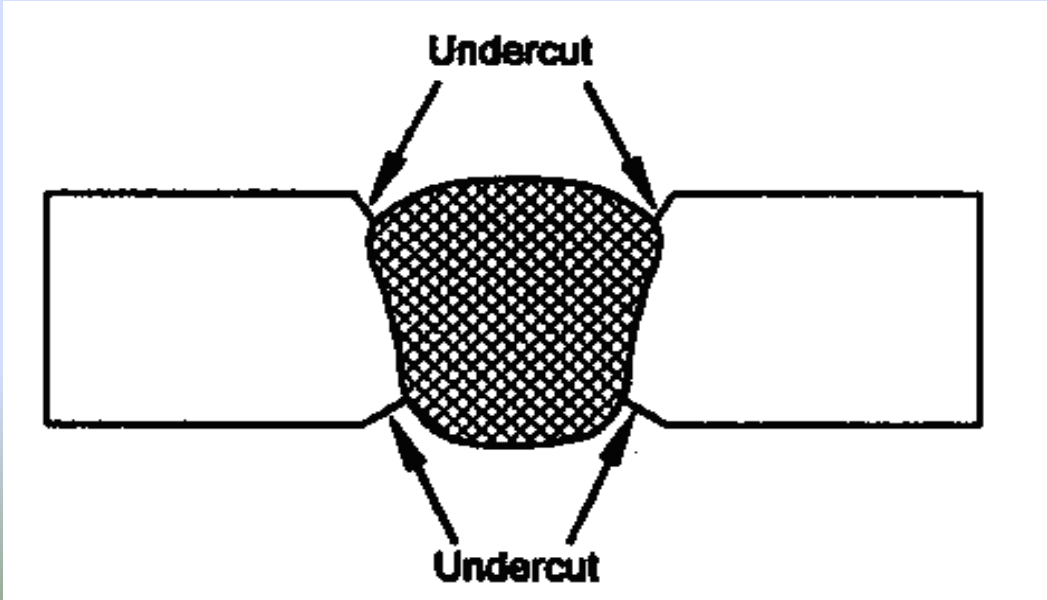
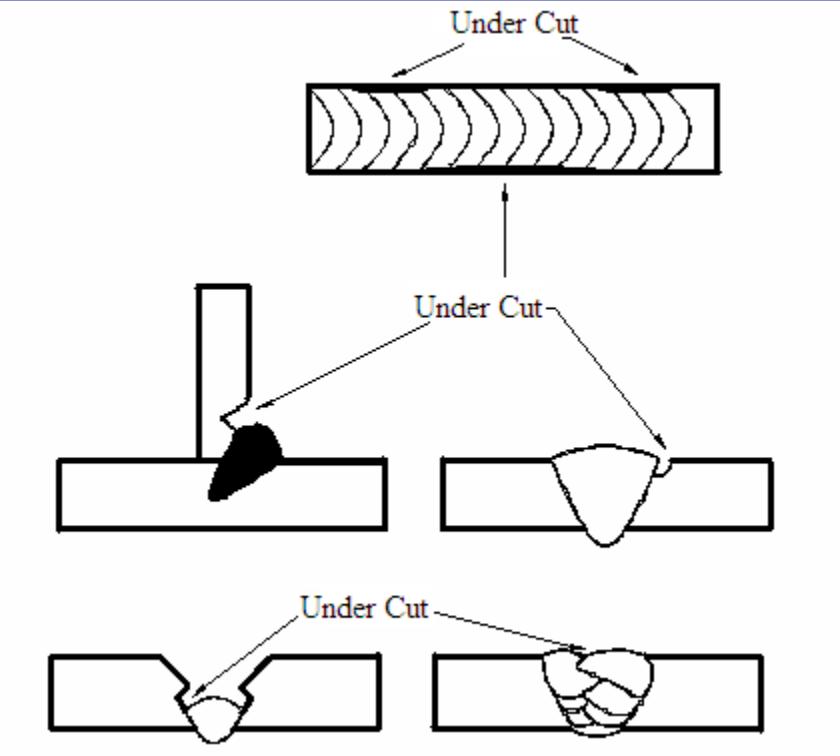

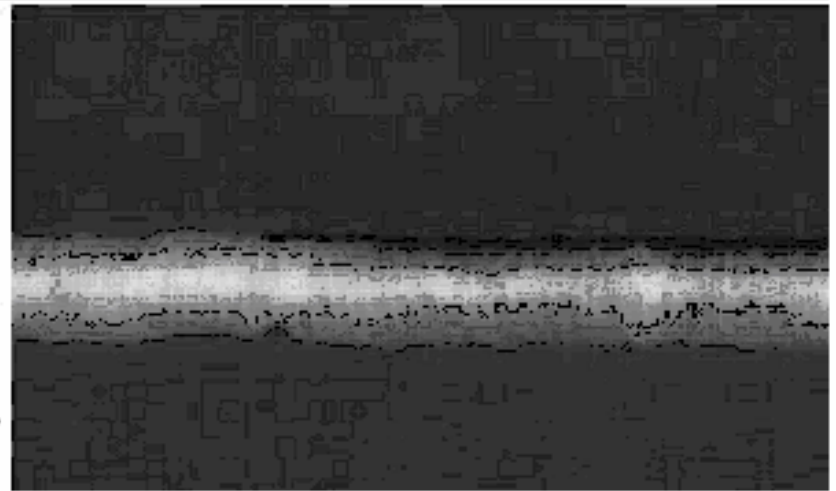
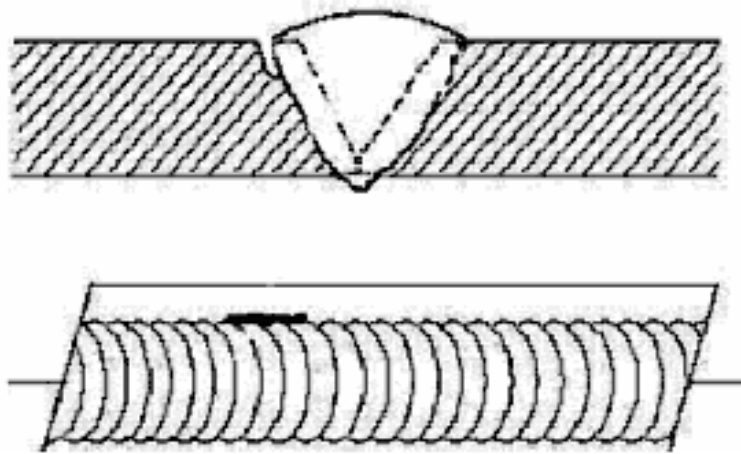
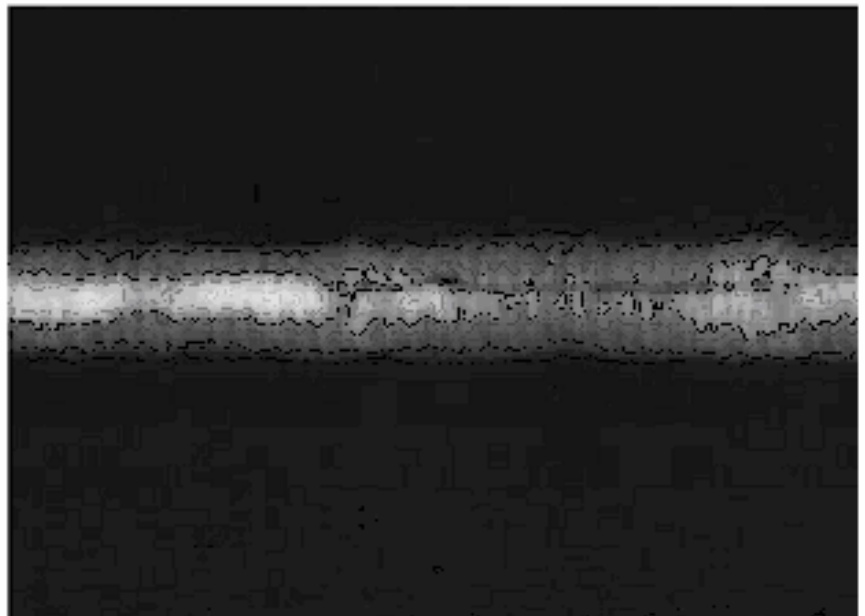
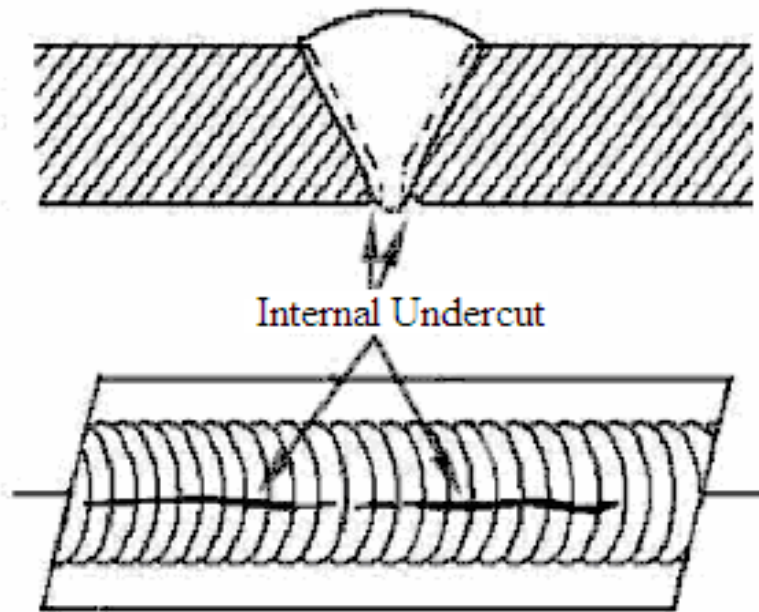
❖ نا همواری سطح جوش

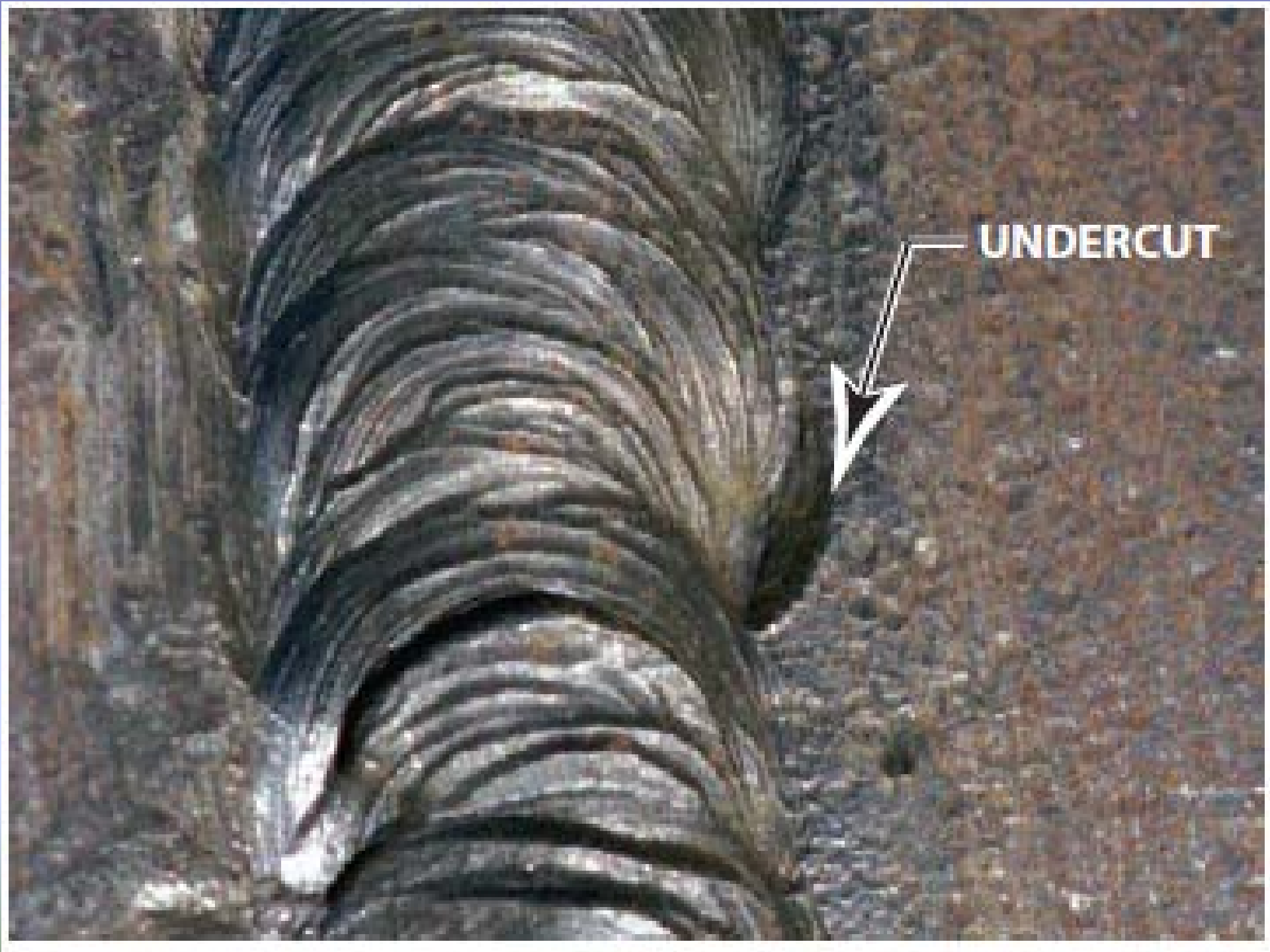
- پیدایش این عیب حاکی از کافی نبودن مهارت جوشکار است. علل پیدایش ای عیب عبارتند از:
- بکار نبردن دقت لازم
- بکار بردن الکترودی با قطر نا مناسب
- تنظیم نا درست شدت جریان
- مسلط نبودن جوشکار به حرکت دست و غیره
- بععل فوق مهره های جوش نامساوی بوده و سطح جوش ناهموار و خشن می شود و در لابلای مهره های جوش سرباره ها و اکسیدهای فلزی و تخلخل و حفره بچشم می خورد.
- اگر در جوش مقدار زیادی از این عیب وجود داشته باشد، دارای مقاومت کافی نبوده و بایستی تعمیر شود.

❖ سوختگی و یا بریگی کنارۀ جوش *Under Cutting*

- سوختگی کنارۀ جوش و یا به عبارت دیگر وجود زبانه یا شکاف در اطراف منطقه جوش که به صورت منقطع یا پیوسته با عمق کم یا زیاد در سرتاسر مسیر جوش است را سوختگی می نامند. شکل صفحه بعد این نوع عیب را در جوشهای مختلف نشان می دهد. شکافی که از عیب سوختگی بوجود می آید موجب تمرکز تنش و تشدید آن شده و باعث بوجود آمدن يك منطقه مستعد براي ایجاد ترك خستگی شده که سرانجام منجر به شروع شکست یا گسیختگی اتصال از آن محل می شود. این عیب به ویژه در اتصالاتی که در شرایط شکست یا خستگی یا تنش های سیکلی قرار می گیرد بسیار مهم و حساس بوده و باید حتماً با ذوب و رسوب مقدار اضافی فلز شکاف پر و برطرف شود.

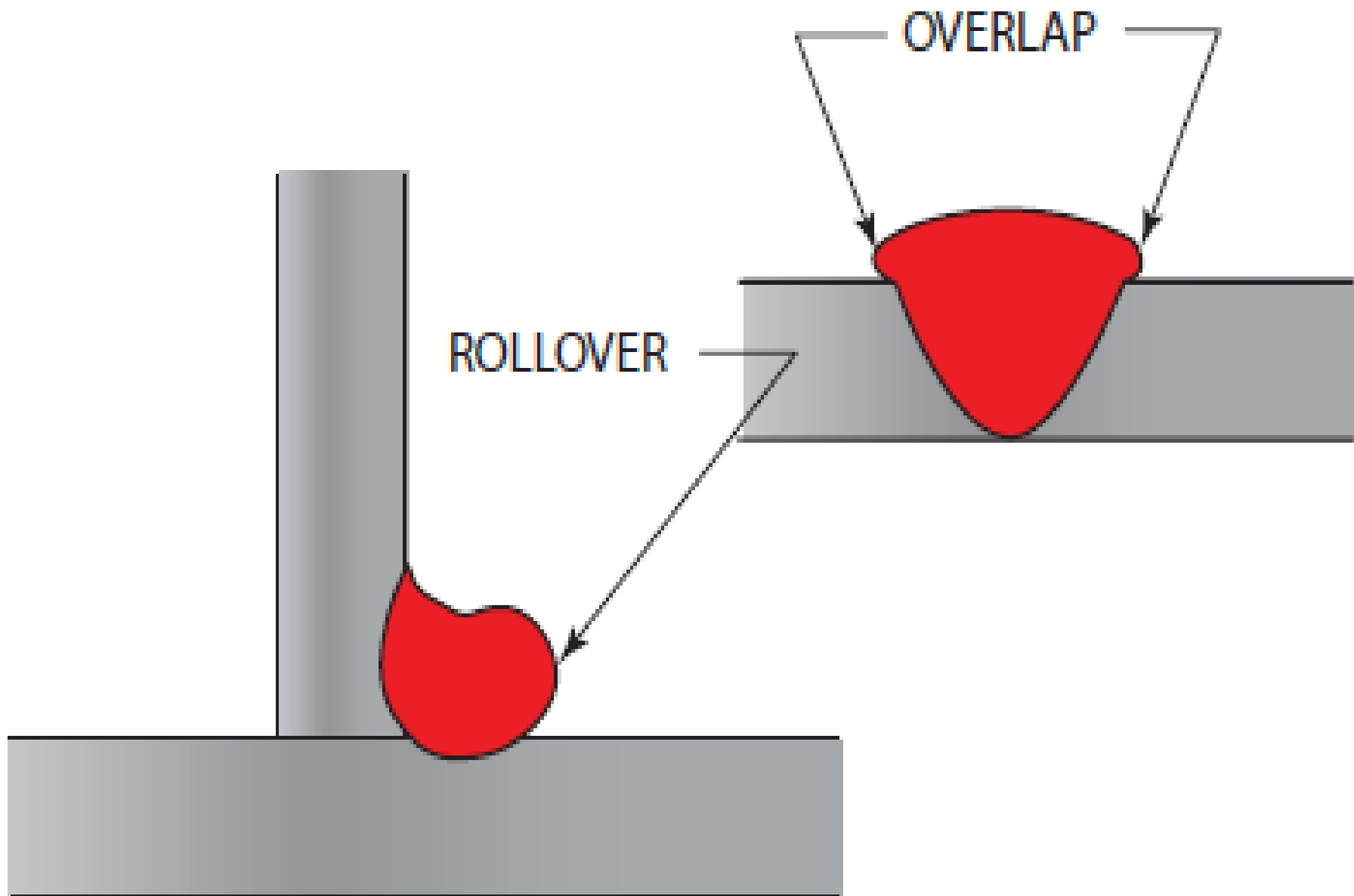

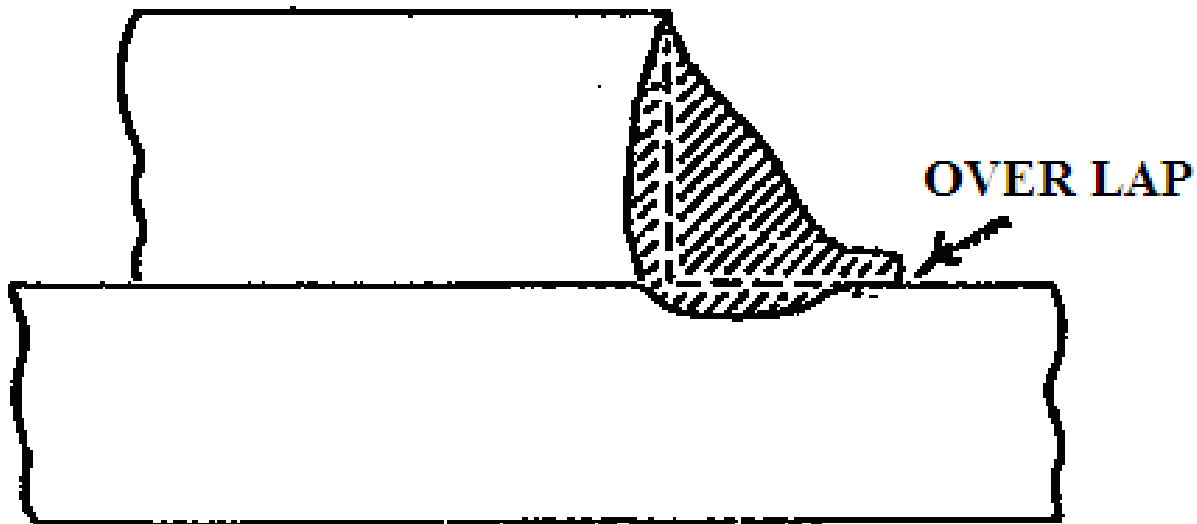
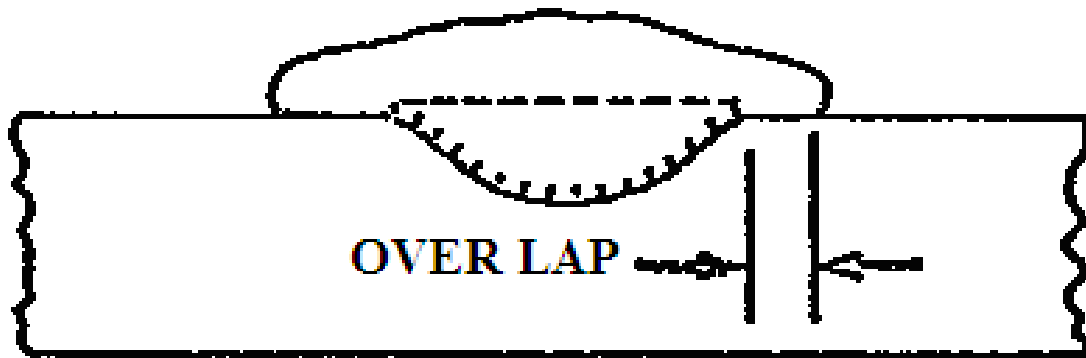
UNDERCUT

- عوامل بوجود آورنده بریدگی کناره جوش یا سوختگی :
- استفاده از آمپر بالا .
- بالا بودن طول قوس .
- استفاده از الکترودهای قطور .
- حرکت موجی زیاد الکتروود .
- سرعت بسیار زیاد حرکت جوشکاری .
- متمایل بودن زاویه الکتروود به سطح اتصال .
- بالا بودن ویسکوزیته و سرباره جهت ایجاد نیروی قوس نادرست .
- تنظیم نبودن ماشین جوشکاری .
- برای جلوگیری از این عیب باید از حرکت زیگزاکی مناسب ، با مکث های کوتاه در کناره های لبه اتصال انجام داده و سرعت پیشرفت جوشکاری را کمی کاهش دهیم .

❖ روی هم افتادگی ویا لوجه " *Over lap* "

- وقتی الکتروود با سرعت زیاد ذوب شود و فلز ذوب شده روی لبه های فلز مبنا که هنوز به اندازه کافی گرم نشده، بریزد، عیبی بوجود می آورد که ظاهر جوش را بد و احتمالاً هزینه تمیز کاری بر روی جوش را افزایش می دهد. رویهم افتادگی ممکن است جزئی بوده ویا در طول قابل ملاحظه ائی ادامه داشته باشد. این عیب غالباً در اثر شدت جریان بالا و ذوب نشدن لبه بوجود می آید. سررفتن در روش جوشکاری با الکتروود دستی و در وضعیت قائم بیشتر اتفاق می افتد که معمولاً در اثر زاویه اشتباه الکتروود با قطعه کار می باشد.

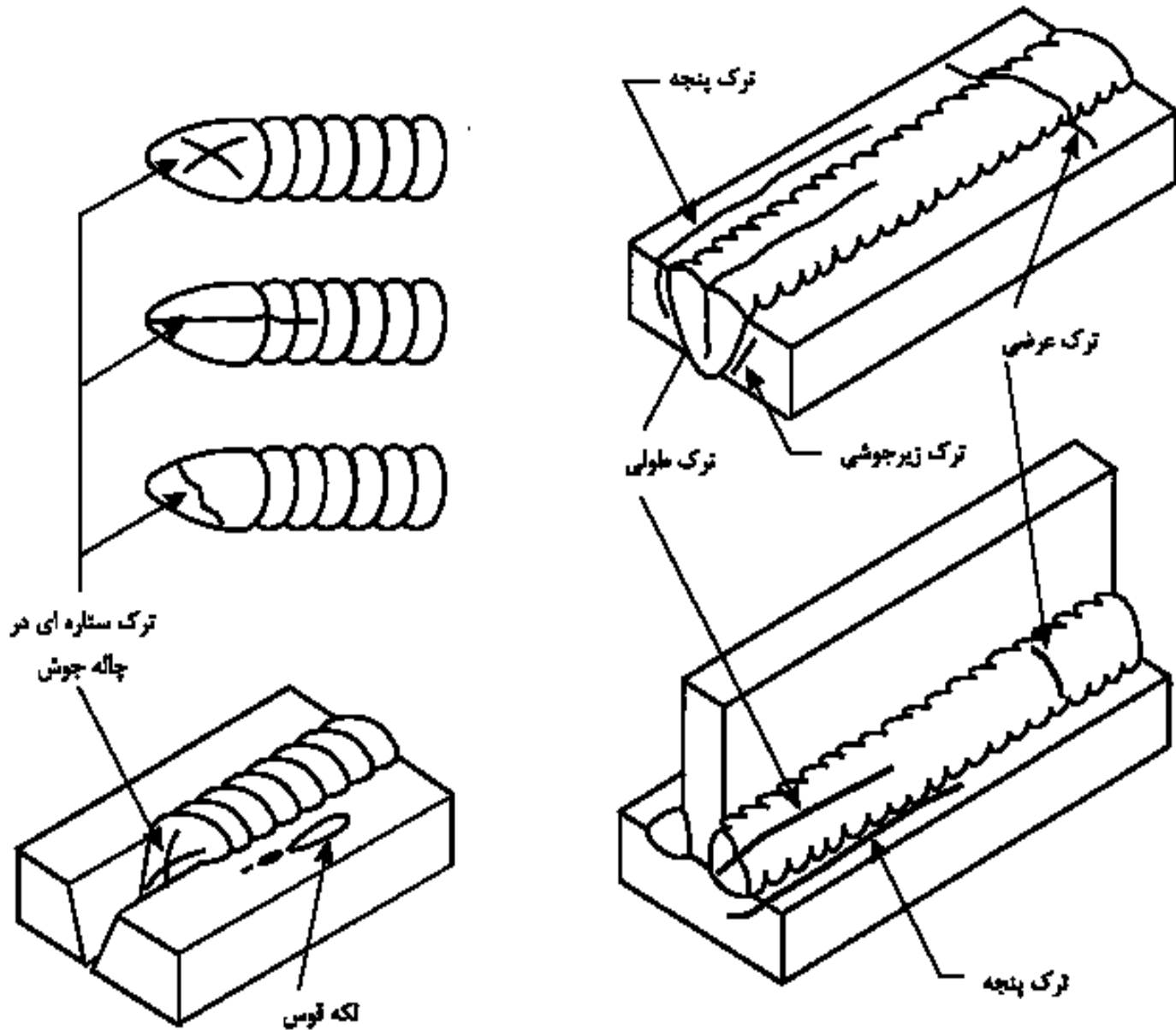
OVERLAP

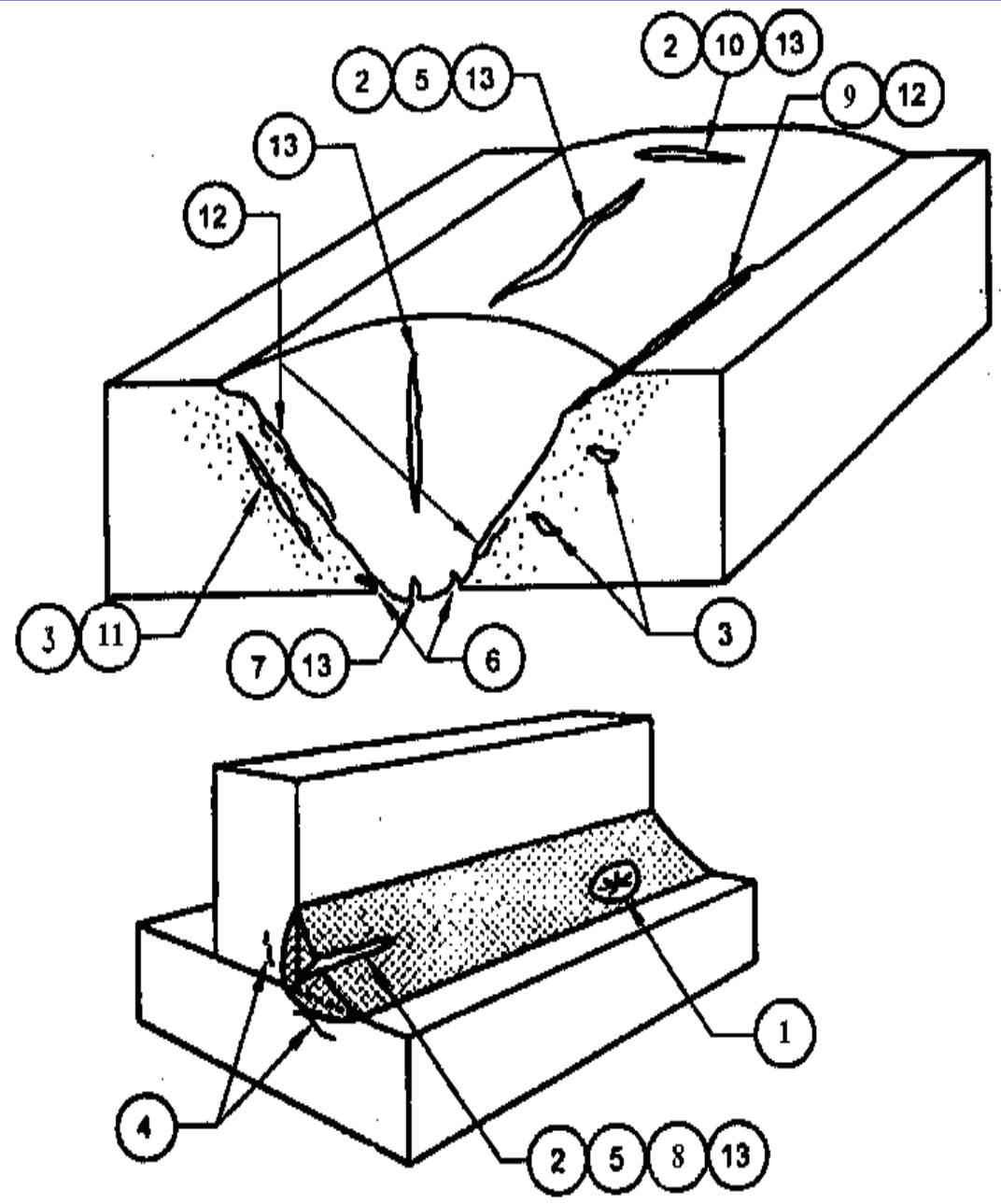
- عوامل بوجود آورندهٔ رویهم افتادگی :
- سرعت حرکت نادرست جوشکار.
- جوشکاری با زاویه نامناسب الکتروود نسبت به قطعه کار.
- استفاده از الکتروودهای قطر بالا.
- استفاده کردن از آمپرهای نامناسب.
- آلوده و کثیف بودن سطوح قطعات، طوریکه مانع از ذوب فلز در زیر آلودگی شوند.
- عوامل فوق اثراتی همانند بریدگی کنارهٔ جوش را دارند و در نتیجه يك منطقهٔ تمرکز تنش ناشی از فلز جوش ترکیب نشده ایجاد می کند که باید برطرف شود.

❖ ترک در جوش " Cracks "

- عدم پیوستگی خطی ناشی از شکست را ترک می نامند. ترکها ممکن است طولی " Longitudinal "، عرضی " Transverse "، در لبه " Edge "، دهانه آتشفشان " Crater "، وسط حوضچه " Centerline "، منطقه ذوب " Fusion zone "، زیربستر جوش " Underbead "، در فلز جوش " weld metal "، و یا در فلز پایه " Parent metal " بوجود آیند.

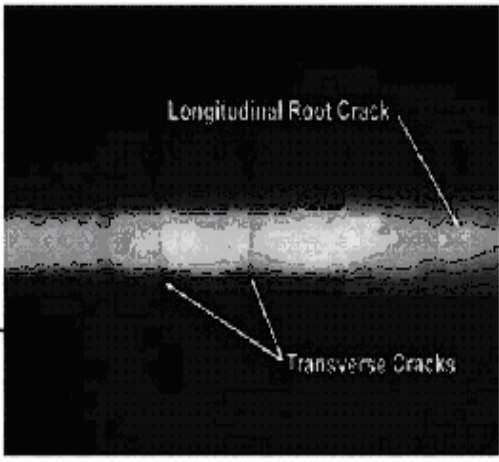
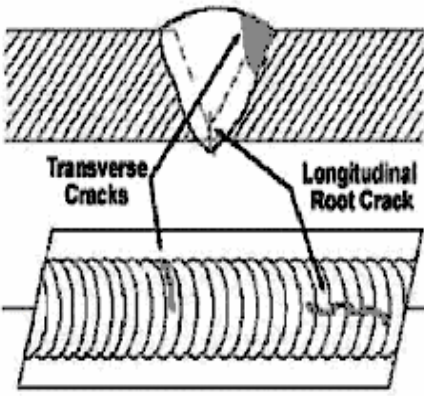
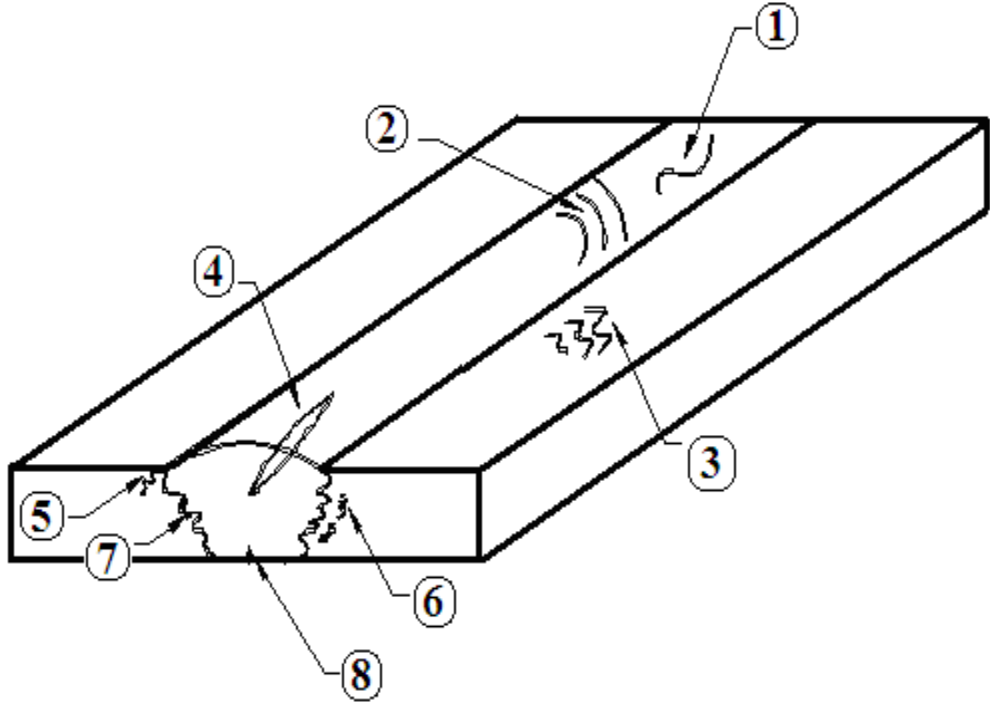
انواع ترک در اتصالات جوشی

1. ترک چاله جوش " Face Crack "
2. ترک سطحی " Face Crack "
3. ترک ناحیه تحت تأثیر حرارت " Heat-Affected Zone Crack "
4. پاره گی لاملار " Lamellar Tearing "
5. ترک طولی " Longitudinal Crack "
6. ترک ریشه " Root Crack "
7. ترک سطحی ریشه " Root Surface Crack "
8. ترک گلوبی " Centre Line Crack "
9. ترک پنجه (پای جوش) " Toe Crack "
10. ترک عرضی " Transverse Crack "
11. ترک زیربستر جوش " Under Bead Cracking "
12. ترک در خط نوب " Fusion line Cracking "
13. ترک فلز جوش " Weld Metal Crack "

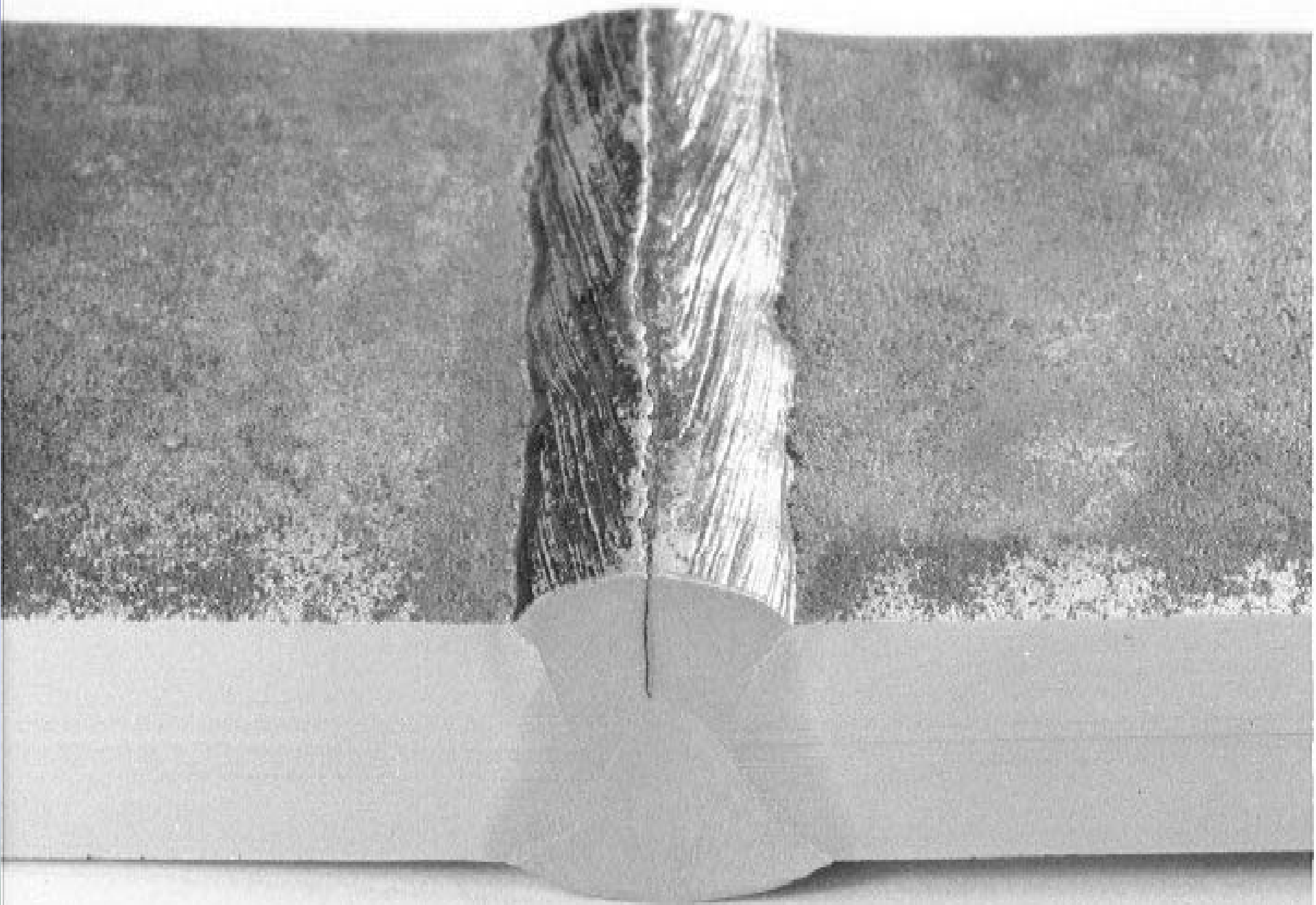
نام گذاری ترکها بر اساس محل ایجاد ترک

1. ترکیدگی در حوضچه جوش یا دهانه
Weld Metal Crater (Cracking)
2. ترک عرضی در جوش (*Weld*)
(Metal Transverse Cracking)
3. ترک عرضی در منطقه مجاور جوش
(H.A.Z Transverse Cracking)
4. ترک طولی در فلز جوش (*Weld*)
(Metal Longitudinal Cracking)
5. ترکیدگی زبانه یا گوشه ای (*Toe*)
(Cracking)
6. ترکیدگی زیر بستر جوش (*Under*)
(Bead Cracking)
7. ترکیدگی در خط نوب (*Fusion Line*)
(Cracking)
8. ترک ریشه فلز جوش (*Weld Metal*)
(Root Cracking)

انواع ترکیدگی جوش و اطراف آن

- ترک خوردگی در فلزات ویاجوش را به سه رده اصلی تقسیم می نمایند:
- **ترک خوردگی گرم.** در درجه حرارت زیاد و در خلال سرد شدن ناگهانی جوش پس از آنکه فلز جوش رسوب و شروع به انجماد نماید، اتفاق می افتد. اکثر ترکهای جوشکاری ترکهای گرم هستند.
- **ترک خوردگی سرد.** به ترکهای اطلاق می شود که در دمای معمولی اتفاق یا درجه حرارتی نزدیک به آن اتفاق می افتند. این ترکها ممکن است ساعت ها ویاروزها پس از سرد شدن جوش حادث شوند. وقوع ترک خوردگی سرد در فولاد در مقایسه با سایر فلزات بیشتر است.
- **ترکهای موئی.** ممکن است از نوع ترکهای گرم یا سرد باشند. این ترکها به قدری ریز هستند که با چشم غیر مسلح قابل دیدن نمی باشند و معمولاً "عمر مفید سازه های معمولی را کاهش نمی دهند.

- بطور کلی چهار نوع ترک طی فرآیند جوشکاری بوجود می آید که عبارتند از:
- ترکهای ناشی از انجماد " *Solidification cracks* "
- ترکهای ناشی از حضور هیدروژن " *Hydrogen induced cracks* "
- ترکیبگی یا پاره گی سرتاسری " *Lamellar tearing* "
- ترکهای ناشی از پس گرمایش " *Reheat cracks* "

• ترکهای ناشی از انجماد

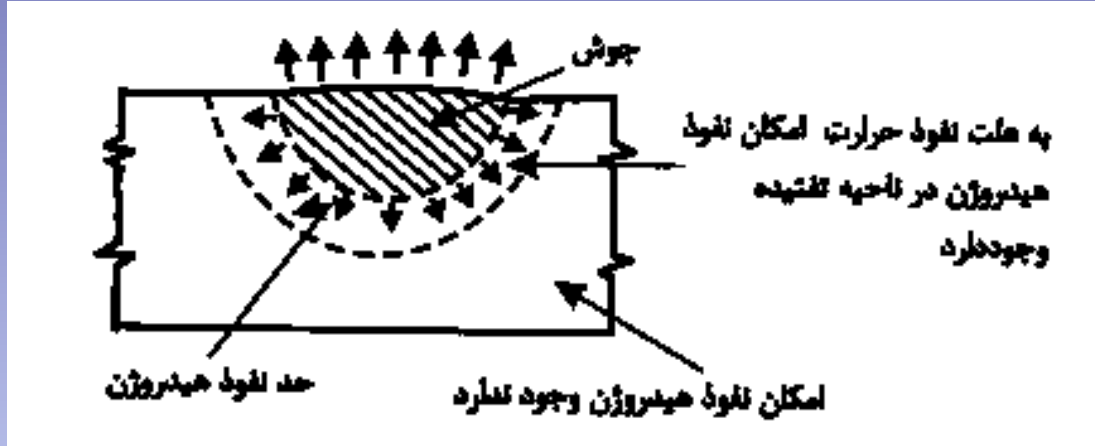
- عوامل بوجود آورنده ترکهای گرم عبارتند از:
- وجود ترکیباتی مانند گوگرد و فسفر در فلز مذاب : که نقطه ذوبی پایین تر از فلز جوش دارند، و پس از انجماد بخش عمده ای از فلز جوش، منجمد می شوند. ترکیبات با نقطه ذوب پایین بیشتر در مرزدانه ها انباشته شده و سبب ترک خوردگی در $H.A.Z$ درست نزدیک حد اتصال فلز پایه و منطقه ذوب شده، می شوند. اگر چنین ذوبی در حضور تنش انقباضی زیادی اتفاق بیفتد، مرزها دچار کشیدگی و جدا شدن از یکدیگر می شوند.
- انقباض حوضچه جوشی که بیش از حد مهار شده باشد، میتواند باعث بوجود آمدن ترک شود.
- روش نامناسب قطع قوس.
- کوچک بودن سطح مقطع گرده جوش در مقایسه با سطح فلز مبنا در پاس ریشه.
- ترک گرم معمولاً در جوشهایی با نفوذ و عمیق زیاد رخ دهد و در صورت عدم اصلاح می تواند از لایه های بعدی هم گذر کند.

• روشهای جلوگیری از ایجاد ترک گرم عبارتند از:

- پیش گرم کردن به منظور کاهش تنشهای انقباضی جوش.
- به کار بردن گاز محافظ پاکیزه و غیر آلوده در جوشکاری با گاز.
- افزایش مساحت سطح مقطع گرده جوش.
- تغییر طرح و شکل گرده جوش.
- استفاده از فلز مبنایی که دارای حداقل عناصر ایجاد ترک گرم هستند.
- در جوشکاری فولادها ، استفاده از فلزات پر کربن که دارای مقدار منگنز بالا نیز می باشند .

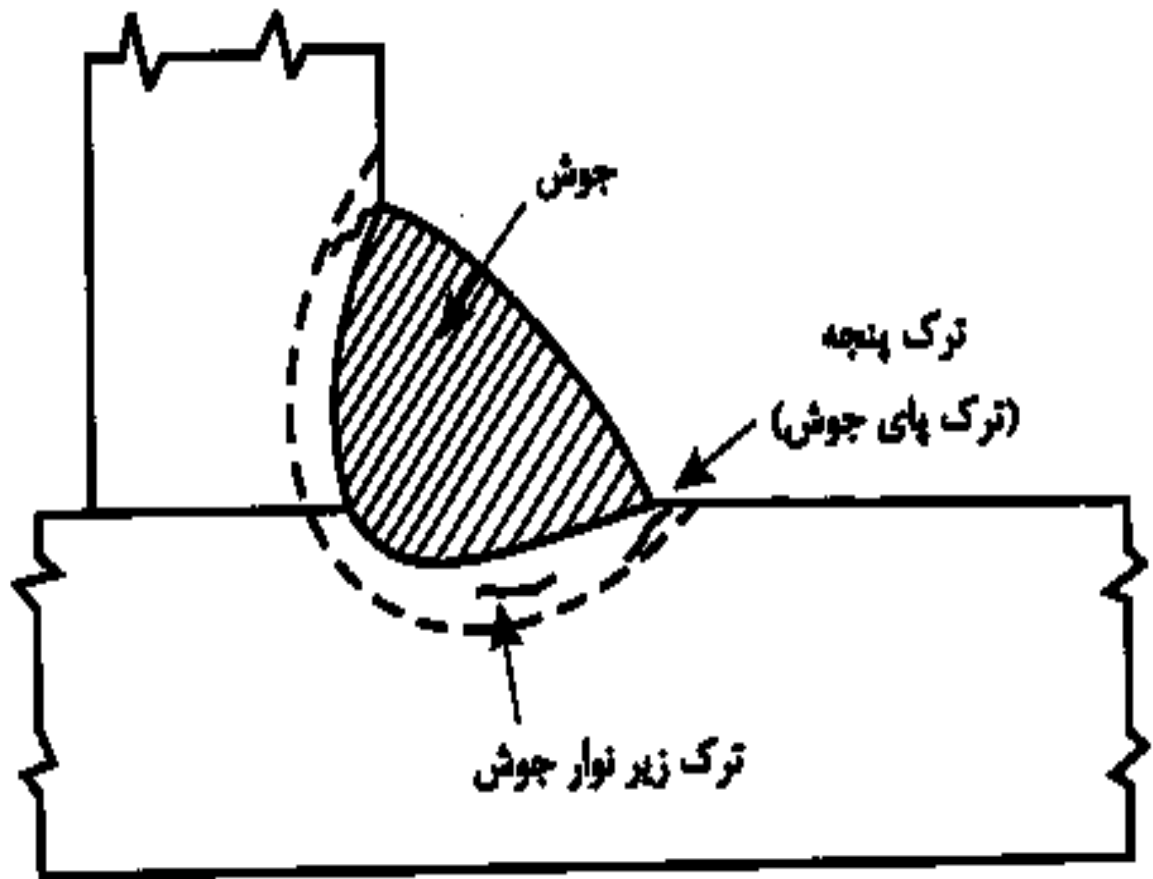
ترک خورنگی ناشی از هیدروژن

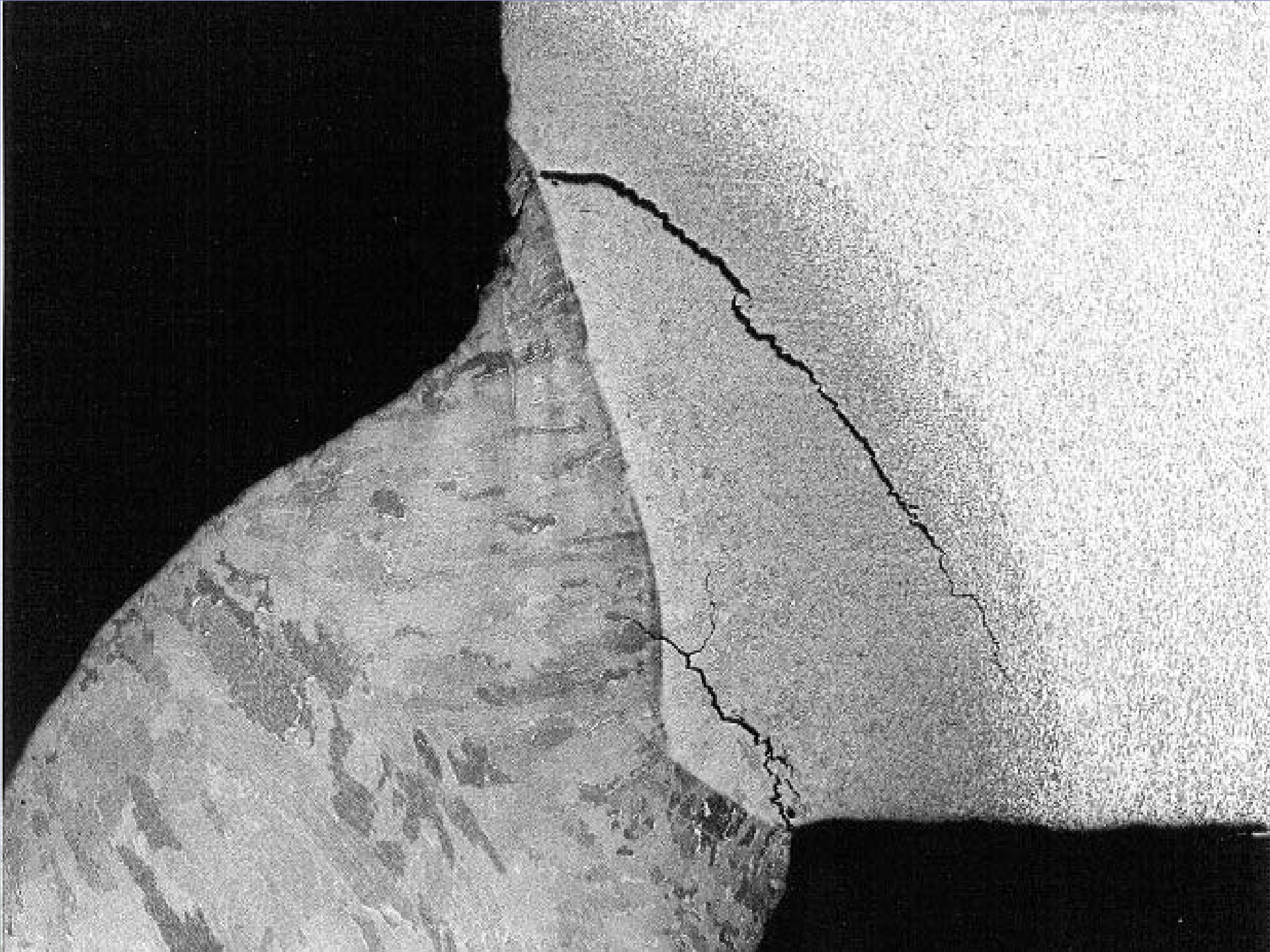
- حرارت زیاد قوس می تواند هیدروژن (H_2) وارد شده در جوش را شکسته و به اتم هیدروژن H تبدیل نماید. هنگامیکه منطقه جوش داغ است، جنب و جوش اتمهای آهن بیشتر و فاصله بین آنها نیز بیشتر است. در این حالت اتمهای هیدروژن بر راحتی می توانند در لابلای اتمهای آهن جای بگیرند. با سرد شدن جوش، اتم های آهن به حالت پایداری رسیده و فاصله بین آنها رفته به رفته کمتر می شود. تقریباً در زیر 200 درجه سانتیگراد عنصر هیدروژن تمایل دارد بصورت ملکولی باشد (H_2) و اتمهای هیدروژن بسمت یکدیگر کشش دارند. با سرد شدن جوش آنها به سمت یکدیگر حرکت کرده و هر کجا فضائی پیدا کنند (نظیر حبابهای میکروسکوپی) در آنجا تشکیل شده و تجمع می یابند. در شکل (10-2) نواحی نفوذ هیدروژن در نوار جوش و فلز پایه نشان داده شده است.

- موقعی که تعداد ملکولهای هیدروژن افزوده می شود، فشار حاصل از آنها می تواند به 60000 تا حتی P.S.I. 200000 برسد و این فشار بسیار زیاد داخلی می تواند عامل بوجود آمدن ترک باشد.

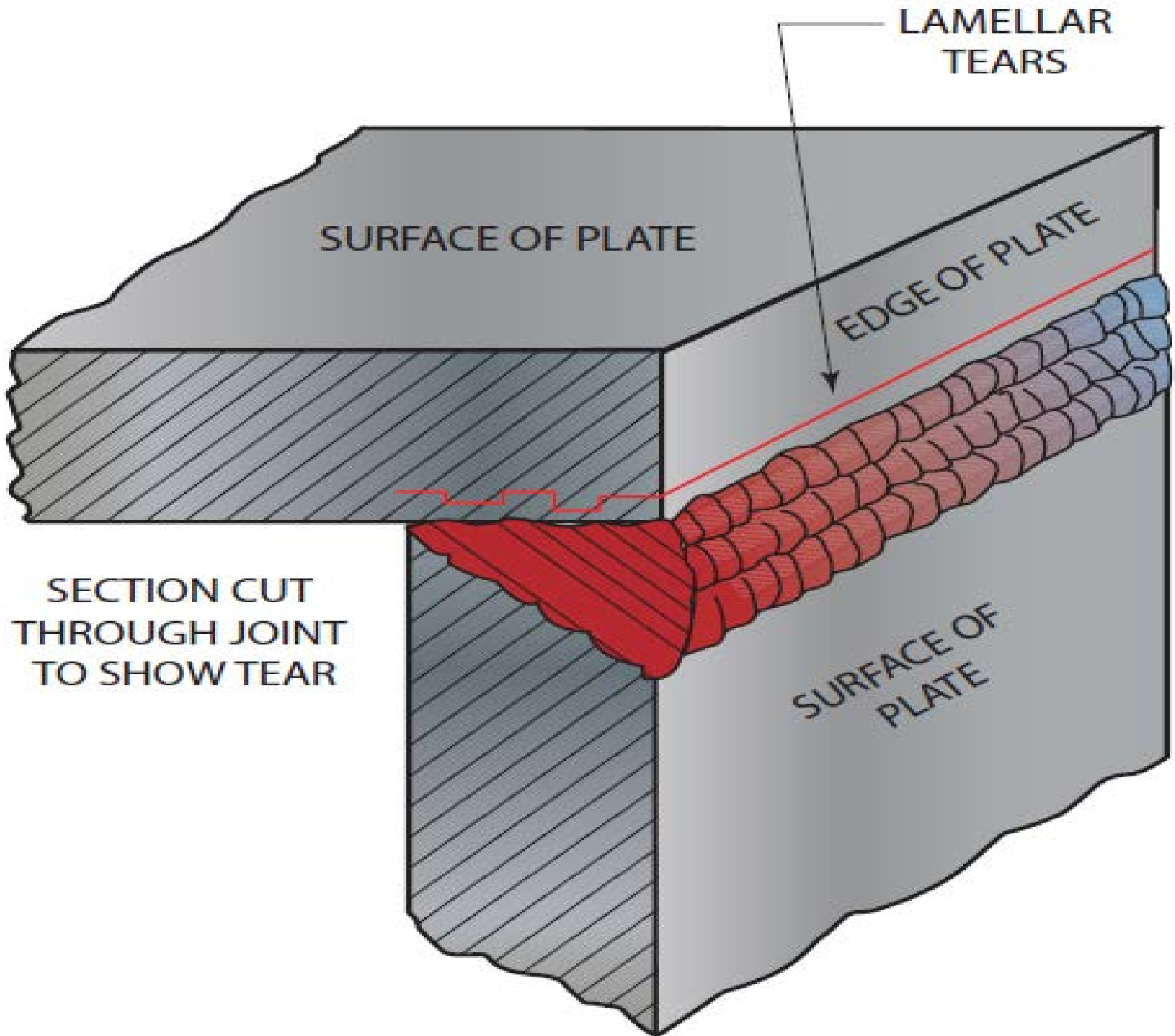
- این نوع ترک، ترکی است که معمولاً در زیرنوار جوش در ناحیه H.A.Z. فلز پایه ایجاد می شود، لذا ترک در زیر نوار (Under bead cracking) یا زنجیره جوش نامیده می شود (شکل 11-1). اگر این ترکها در فلز پایه در مجاورت نوار جوش ظاهر شوند، به آنها ترک پنجه (Toe crack) می گویند. در فولادهای نرمه کم کربن تقریباً وقوع چنین ترکی مشاهده نمی شود. با افزایش میزان کربن و آلیاژها و ضخامت ورق، امکان وقوع آن افزایش می یابد. در فولادهائی با حد تسلیم 7000 کیلوگرم بر سانتی متر مربع حتی با وجود اعمال پیش گرمایش، باز باید انتظار وقوع این ترک را داشت.

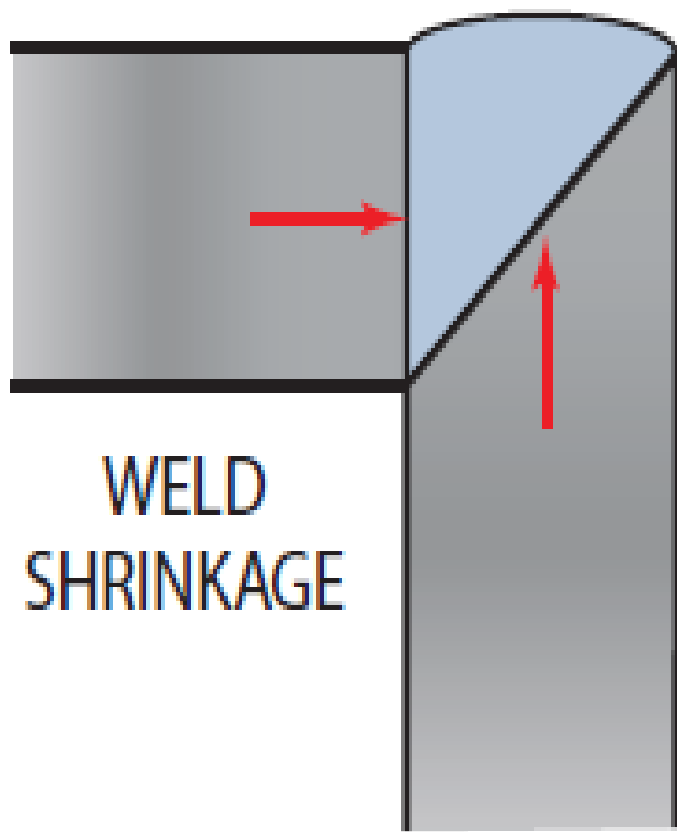

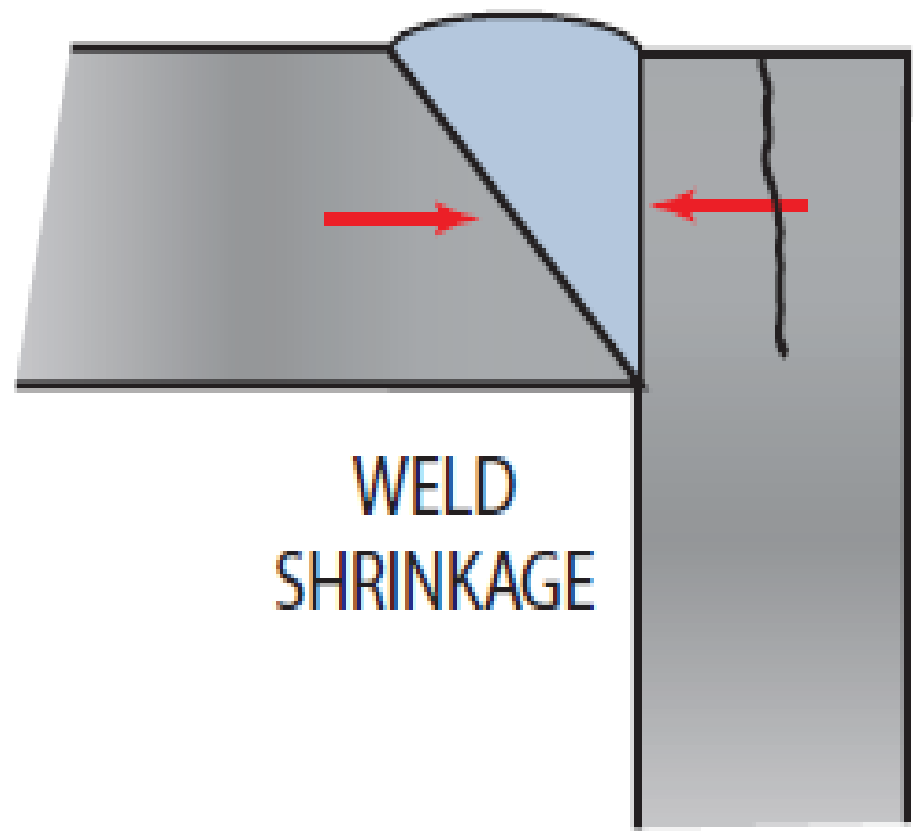
ترکیبگی یا پاره گی سرتاسری

- این نوع پاره گی یا ترک خوردگی بیشتر شبیه پیشرفت ترک بصورت پله ای می باشد (Step like) و بیشتر در فلز پایه ویا H.A.Z. فولادهائی که در ضخامت، انعطاف پذیری خوبی ندارند اتفاق می افتد، جائیکه سطح منطقه ذوب جوش، موازی رویه فلز ویا لوله می باشد. بطور مثال Lamellar tearing در جهت نورد و موازی رویه پلیتها بوجود می آید. ترکیبگی یا پاره گی سرتاسری بیشتر در جوشهائی اتفاق می افتد که مهار بیش از حدی دارند و این مهار اضافی سبب ایجاد تنش در عمق (Through Thickness Stress) در گوشه ها، اتصالات T شکل و جوشهای Fillet می شود. قطعات خیلی ضخیم که محتوی گوگرد زیادی می باشند بیشتر حساس به این نوع ترکیبگی یا پاره گی می باشند.

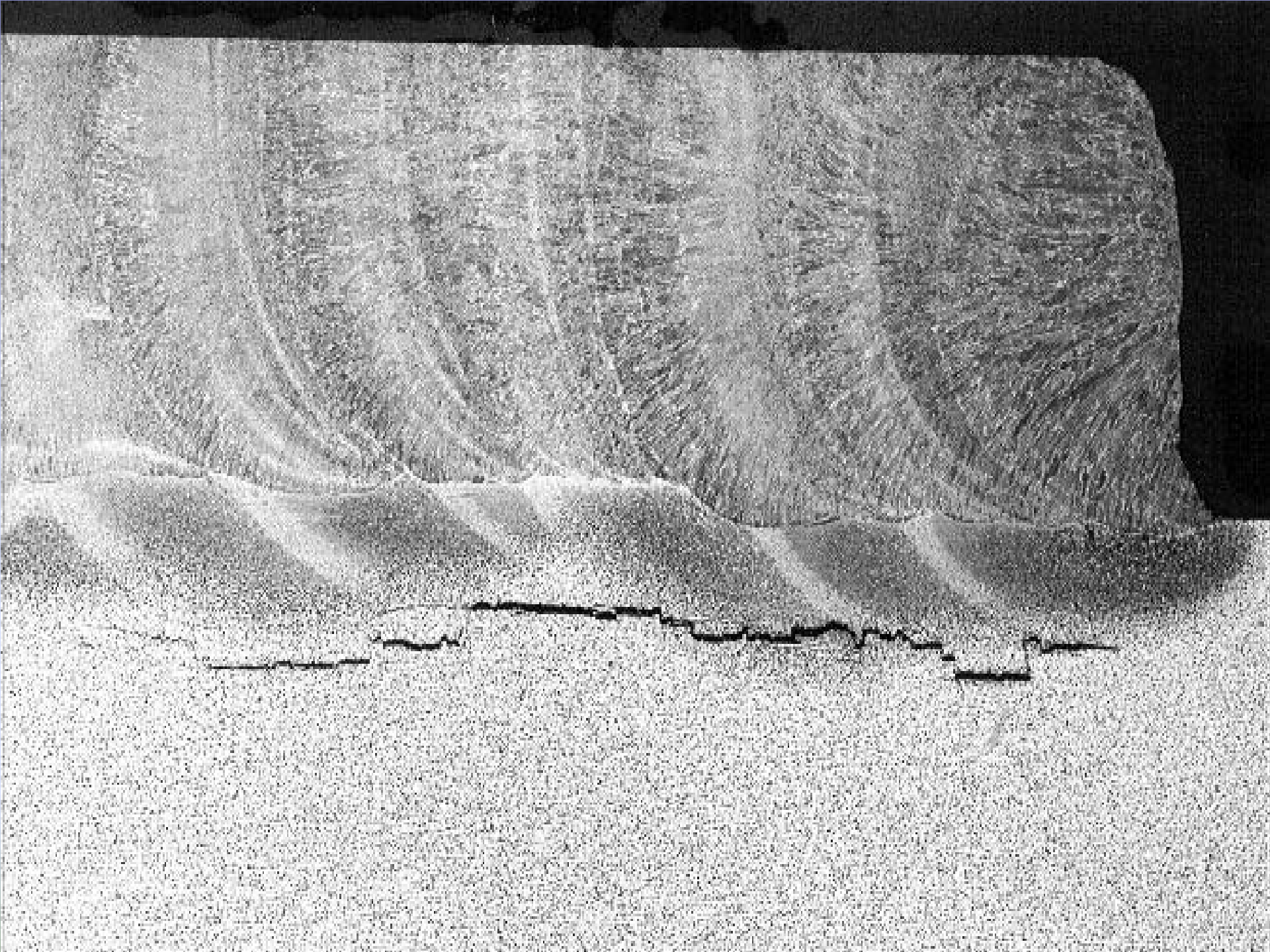

CORRECT

INCORRECT

FIGURE 23-19 Correct joint design to reduce lamellar tears. © Cengage Learning 2012

ترک خوردگی ناشی از گرم کردن مجدد

- ترکهای ناشی از گرم کردن مجدد تحت عنوان ترکهای ناشی از تنش زدائی نیز شناخته شده اند
- (Stress relaxation cracking)، و معمولاً "در منطقه H.A.Z. جوش و بخصوص برای فولادهای آلیاژی هنگام عملیات حرارتی پس گرم و یا عملیات در درجه حرارت های بالا بوجود می آیند.
- هنگام تنش زدائی پس از جوشکاری (بویژه در فولادهائی که حاوی عناصری نظیر Cr، Cu، Mo، V، Ti، S، P بوده و همچنین فولادهای مقاوم به خزش که حاوی 2% Cr می باشند) و بکارگیری قطعه در درجه حرارت های کاری بالا، تنش پسماند ناشی از تغییر فرم خزشی با لغزیدن مرز دانه ها روی همدیگر (Sliding) و تغییر فرم دانه ها، آزاد خواهد شد. اگر مقاومت خزشی متریال زیاد باشد این عملیات ممکن است اتفاق بیفتد ولی مرز دانه ها ممکن است بخاطر تنش زیاد ترک بخورد.
- ترکهای ناشی از عملیات گرم مجدد بیشتر در مناطقی که تمرکز تنش زیاد می باشد و عیوبی در آن منطقه وجود دارند اتفاق می افتد. در منطقه جوش نیز جائی که عیوب شیاری یا شکافی وجود دارند می تواند منشاء و نقطه شروع ترک خوردگی باشد، بطور مثال مناطقی که نفوذ خوبی ندارند یا در پنجه جوش های Fillet که گوشه های جوشها بصورت بدی شکل داده شده اند.

- بمنظور جلوگیری از ترک خوردگی ناشی از عملیات گرم کردن مجدد، بایستی اقدامات زیر را انجام داد :
- سنگ زنی پنجه جوش (*Toe grinding*)، برداشتن جوشهائی با نفوذ کم، عدم قبول جوشهائی که شکل و پروفیل مناسبی از نظر شکل ظاهری ندارند.
- انتخاب فولادهای مقاوم به ترکهای ناشی از مذاب باقی مانده (*Liquidation cracks*).
- انتخاب متریالهائی با حداقل استحکام مورد قبول
- کنترل عملیات پس گرم

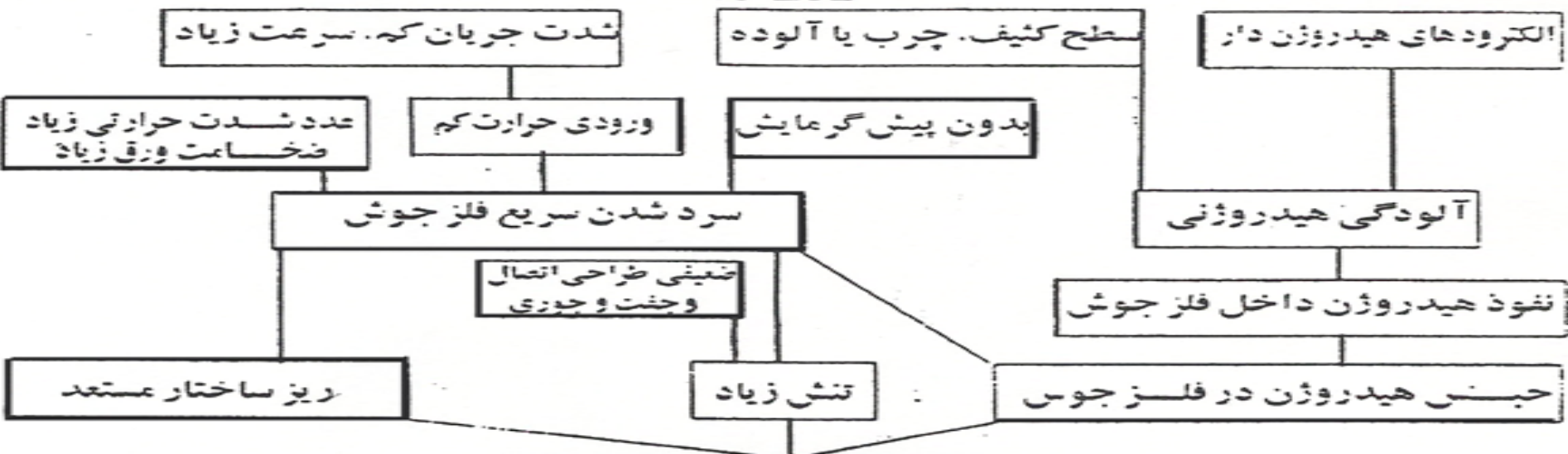
"ترك سرد" Cold Cracking

- هنگامی که ترك در عرض دهانه ها ادامه می یابد و علائمی دال بر تمایل پیشرفت ترك در مرز دانه ها مشاهده نشود به احتمال زیاد ترك از نوع سرد یا زیر خط انجماد است. از دمای 316 درجه سانتیگراد به پایین ممکن است بعد از يك ساعت چند روز و حتی چندین هفته پس از جوشکاری ترك هایی ایجاد و رشد یابند که آنها را ترك های سرد می گویند.
- عوامل بوجود آورنده ترك سرد عبارتند از :
 - ترد و سخت شدن منطقه مجاور جوش مثلاً با سریع سرد کردن.
 - ایجاد و پیشرفت تنش های واکنشی و پسماند.
 - هیدروژن تردی.
 - مهار اضافی اتصال.

- روشهاي پيشگيري از بوجود آمدن ترك سرد :
- استفاده از پيش گرم كردن كه باعث کاهش نرخ سرد شدن مي شود.
- استفاده از پس گرم كه اين مورد هم باعث کاهش نرخ سرد شدن مي گردد و هم فرصت لازم را براي خروج گاز هيدروژن فراهم مي آورد.
- انتخاب فولاد مناسب كه قابليت سختي پذيري كم تري داشته باشد.
- برطرف كردن موارد و عناصر ي كه باعث توليد هيدروژن مي شوند مثلاً رطوبت و روغن.
- استفاده كردن از الكترودهاي كم هيدروژن.

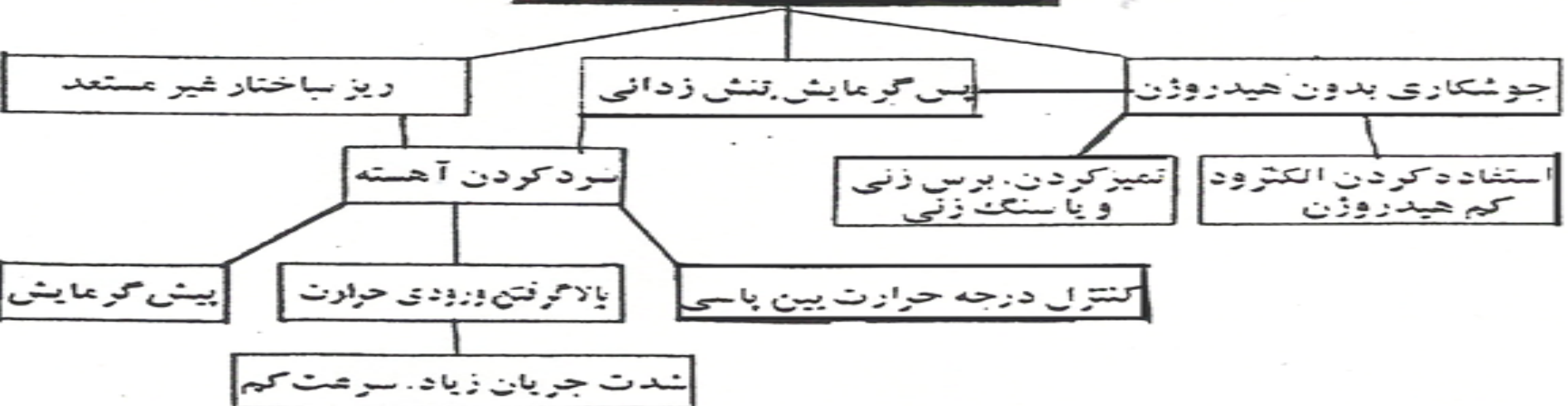
عوامل موثر بر ترک ناشی از هیدروژن در فلز جوش

عللها

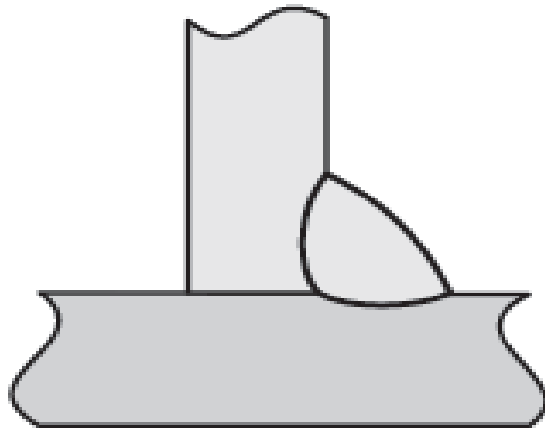

ترک سرد فلز جوش

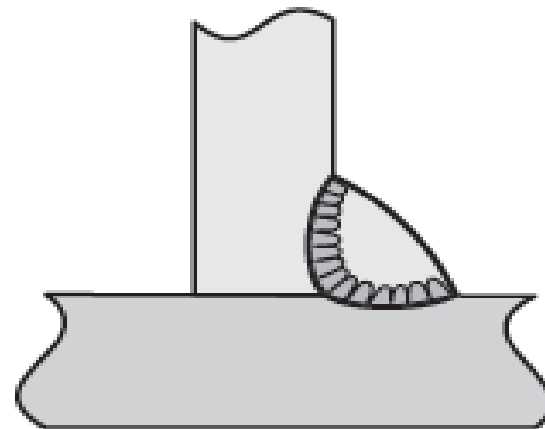
- ترک های موتی
- ترک های ریز
- ترک های فلز جوش

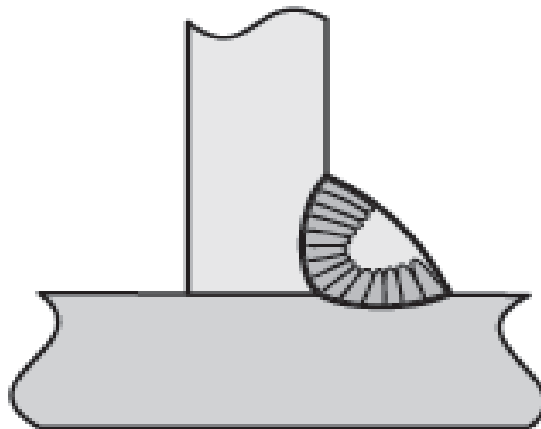
ترک در جوشهای گوشه

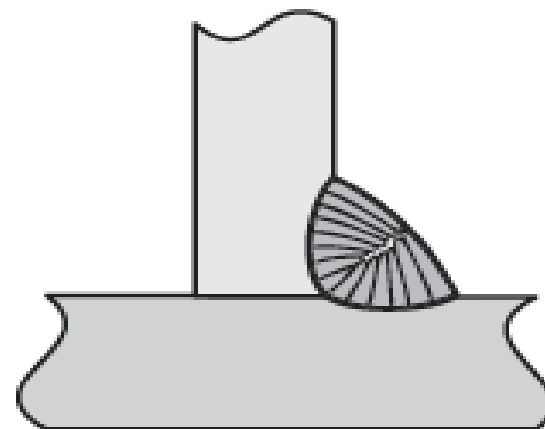
a

b

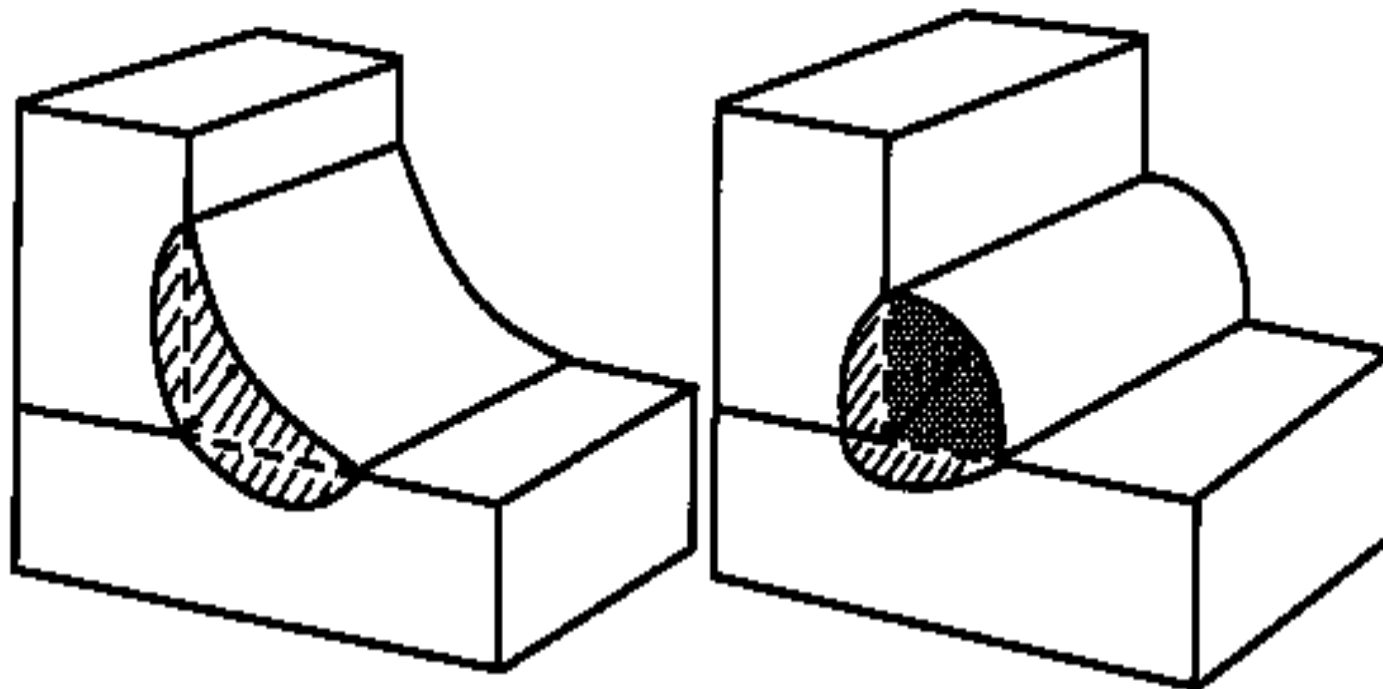
c

d

مراحل سرد شدن نوار مذاب جوش گوشه

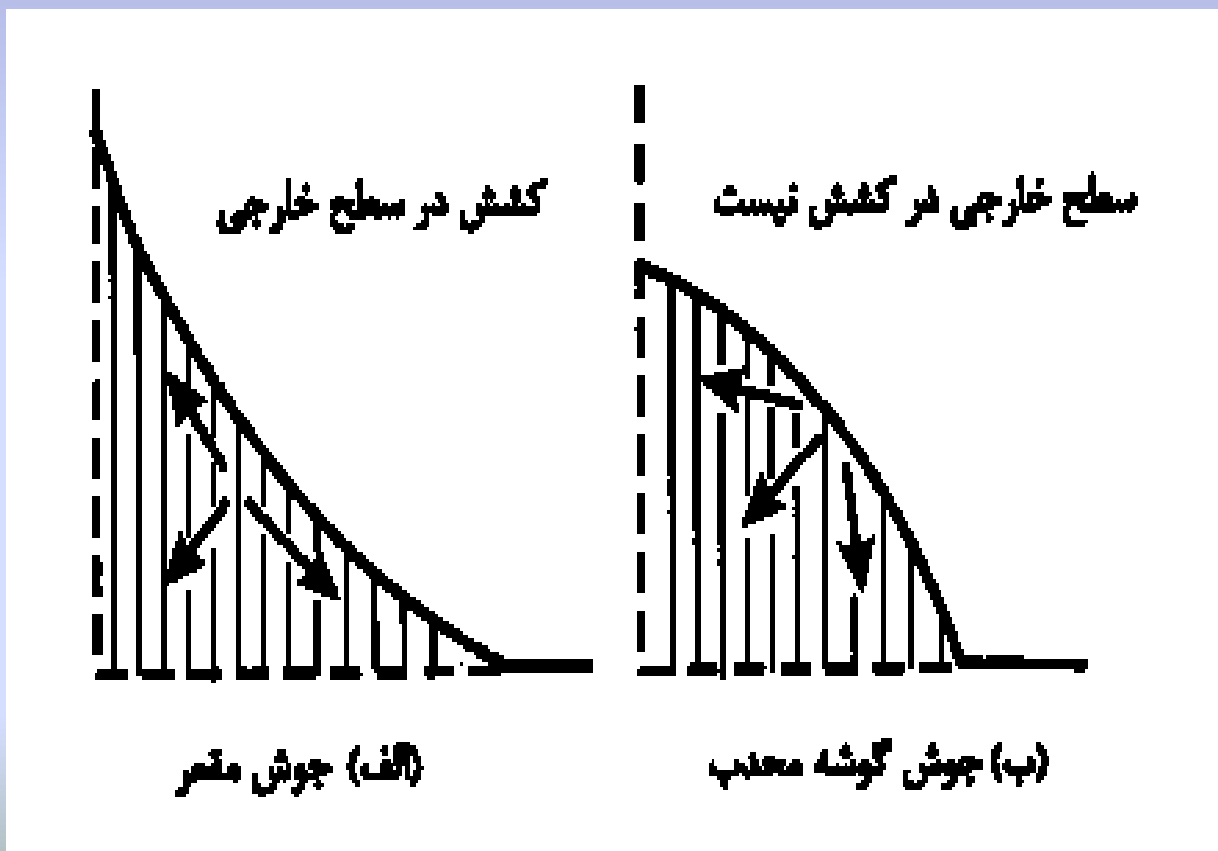
همانطوریکه ملاحظه می شود، مقایسه ظاهری اندازه جوش مقعر را بزرگتر نشان می دهد. لیکن بررسی مقطع دو جوش نشان می دهد که جوش محدب دارای ضخامت گلوئی بزرگتری است. بنابراین جوش محدب با مصرف مصالح جوش کمتر، مقاومت بزرگتری دارا می باشد.

(الف) جوش گوشه مقعر

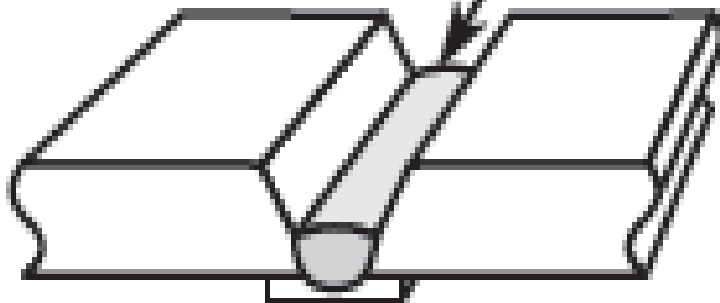
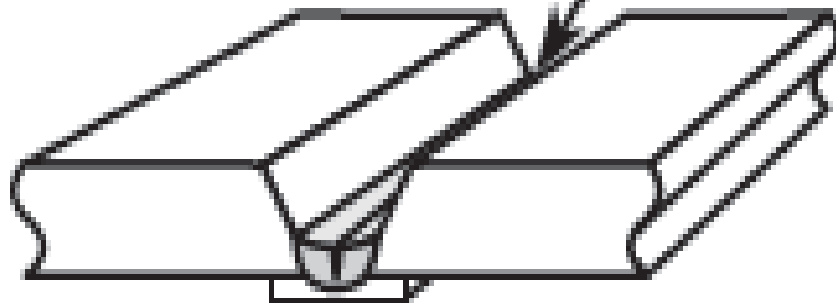
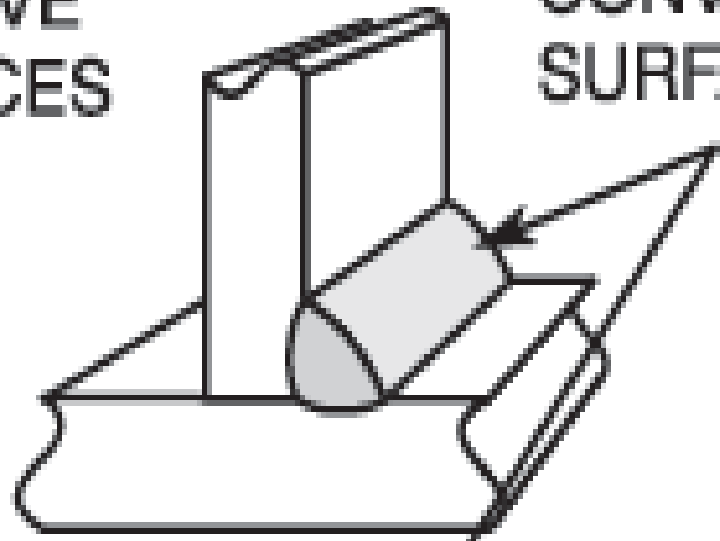
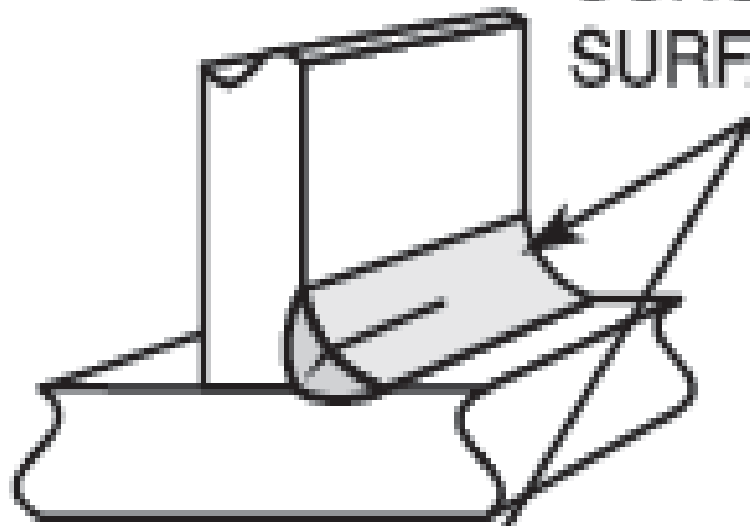
(ب) جوش گوشه محدب

وقتی که جوش مقعر خنک و منقبض می شود، سطح خارجی آن به کشش می افتد. این کشش می تواند در جوش ترک ایجاد نماید. با استفاده از جوش محدب می توان از این ترک جلوگیری نمود. جوش محدب مطابق شکل می تواند بدون کشش سطحی سرد و منقبض گردد.

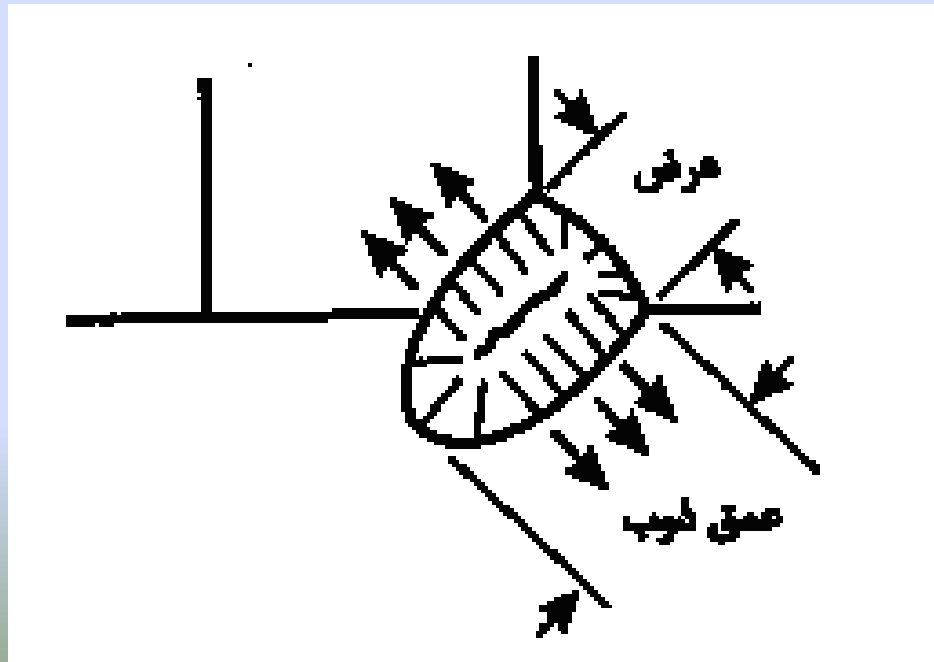

CONCAVE
SURFACES

CONVEX
SURFACES

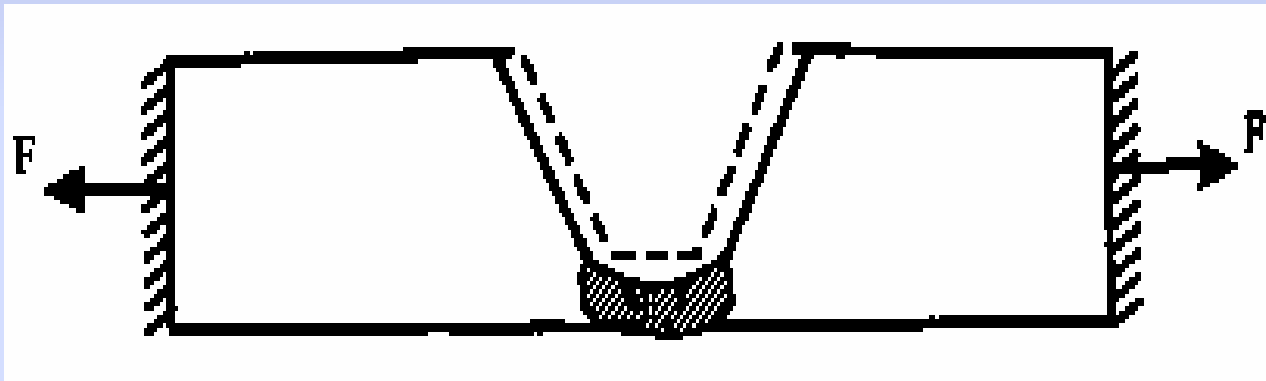

- شکل زیر ایجاد ترک داخلی را در جوش گوشه ای نشان می دهد که عمق ذوب آن نسبت به عرضش زیاد است .
ترکهای داخلی از این نظر که توسط بازرسی های چشمی قابل مشاهده نیستند، جدی تر هستند. راه جلوگیری از وقوع این ترکها، کنترل نسبت عمق به عرض، طرح مناسب جوش، استفاده از سرعت و آمپر مناسب برای کنترل حجم مصالح جوش مصرفی می باشد.

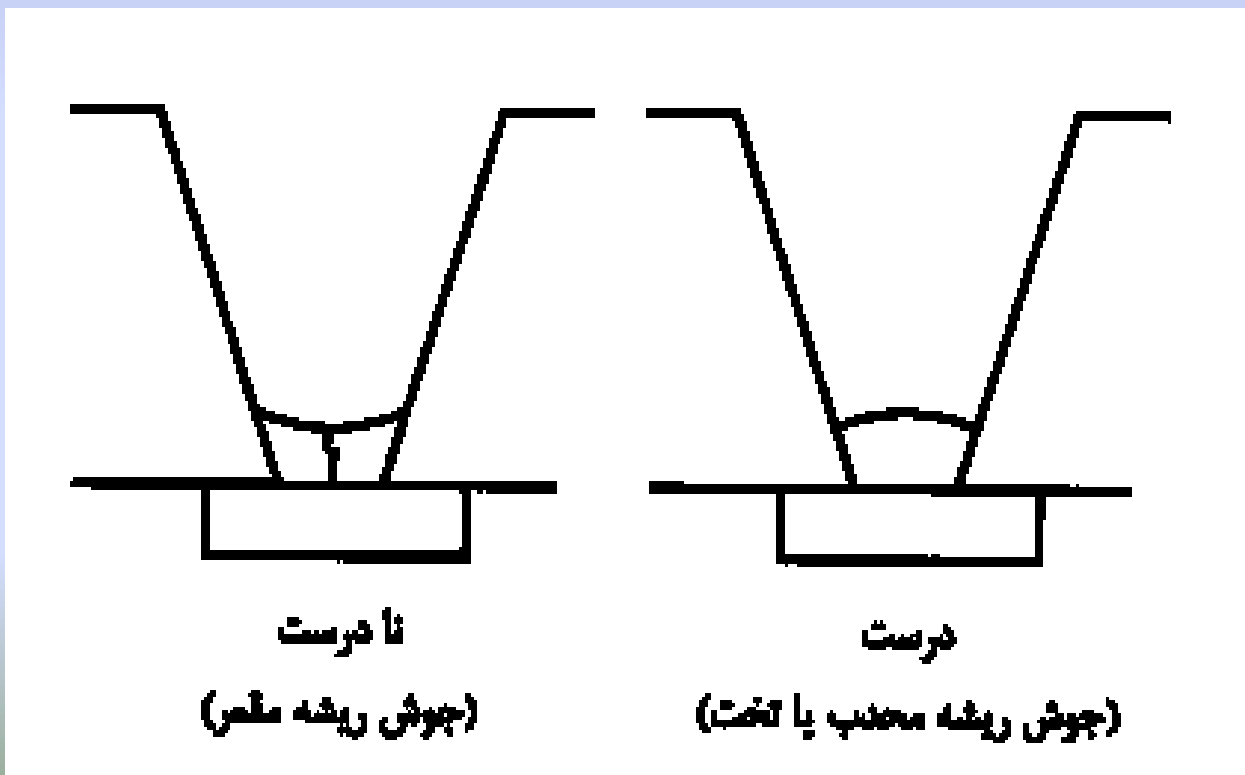
➤ ترک در جوشهای شیاری

- در جوشکاری ریشه دوم درزهای جناغی دو طرفه (X) ،بعلت اجرای جوش طرف اول،گیرداری بیشتر بوده وبعلت وجود قیود خارجی تمایل جوش به ترک خوردن بیشتر است.

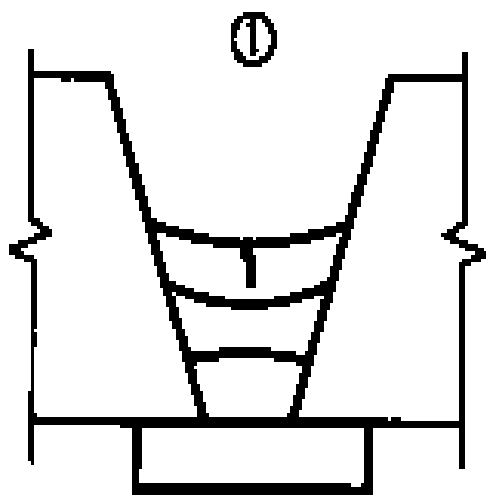

جهت تنشهای کششی محبوس شده در یک جوش شیاری

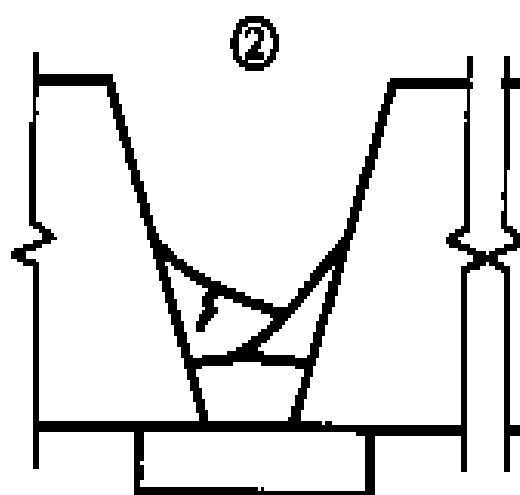
از آنجائی که پاس اول کربن یا آلیاژ بیشتری از فلز پایه کسب می نماید، شکل پذیری آن کمتر از سایر پاس ها می باشد. مطابق شکل، اگر این جوش به صورت مقعر اجرا گردد، امکان ترک خوردگی در آن بیشتر خواهد بود. افزایش ضخامت گلوی پاس اول، احتمال وقوع ترک در آن را کاهش می دهد. استفاده از مصالح جوش کم هیدروژن نیز عامل مهمی در کاهش احتمال ترک است. استفاده از پیش گرمایش نیز می تواند مفید باشد.

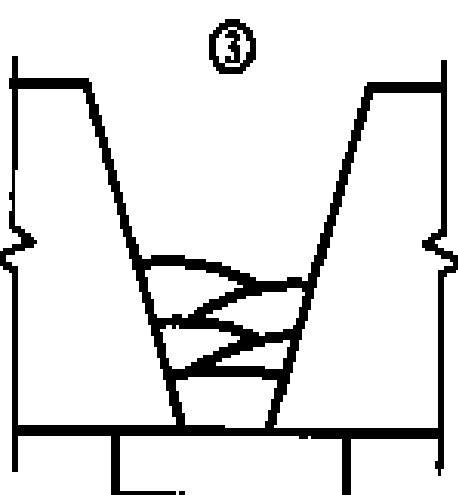
اگر پاسهای میانی جوش بطور قابل توجهی عریض یا مقعر باشند، وقوع ترک در امتداد آنها نیز وجود دارد. مطابق شکل، در این حالت بجای استفاده از نوارهای عریض و مقعر، پاسهای جوش بهتر است به صورت نوارهای پهلو به پهلو با عرض کمتر و تحدب بیشتر اجرا گردد.

ناقص است
(مقعر و خیلی عریض)

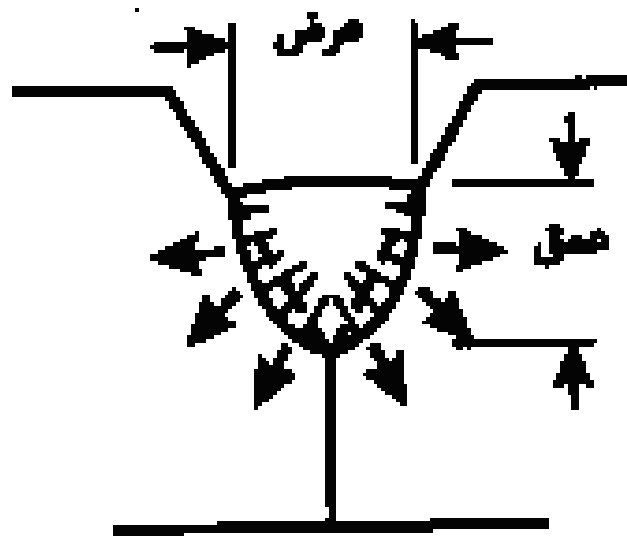

ناقص است
(سطح جوش مقعر و شیب
آن زیاد است)

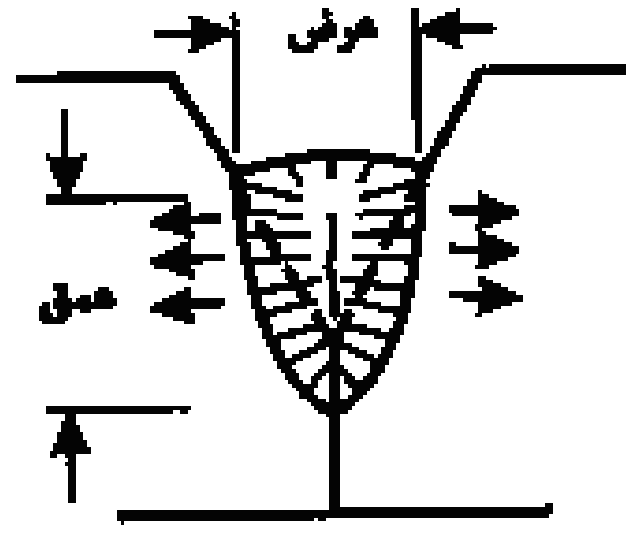
درست
(تمام عرض پر نشده است
سطح جوش محدب یا تخت)

- اگر عمق ذوب خیلی بزرگتر از عرض نوار جوش باشد، سطح جوش ممکن است زودتر از مرکز آن منجمد شود. در این حالت تنشهای انقباضی می توانند در هسته داغ جوش، ترک داخلی بدون بروز سطحی بوجود آورند.

درست

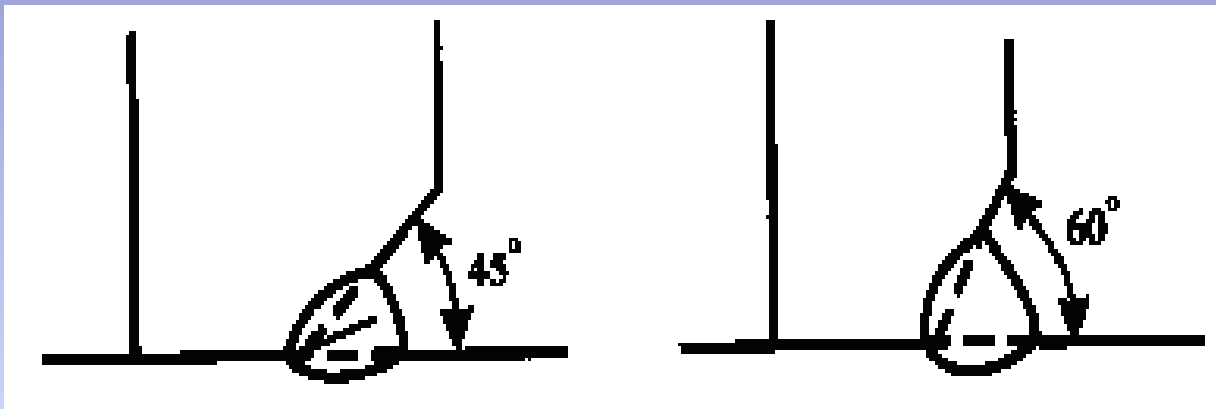
عرض نوار \leq عمق نوار

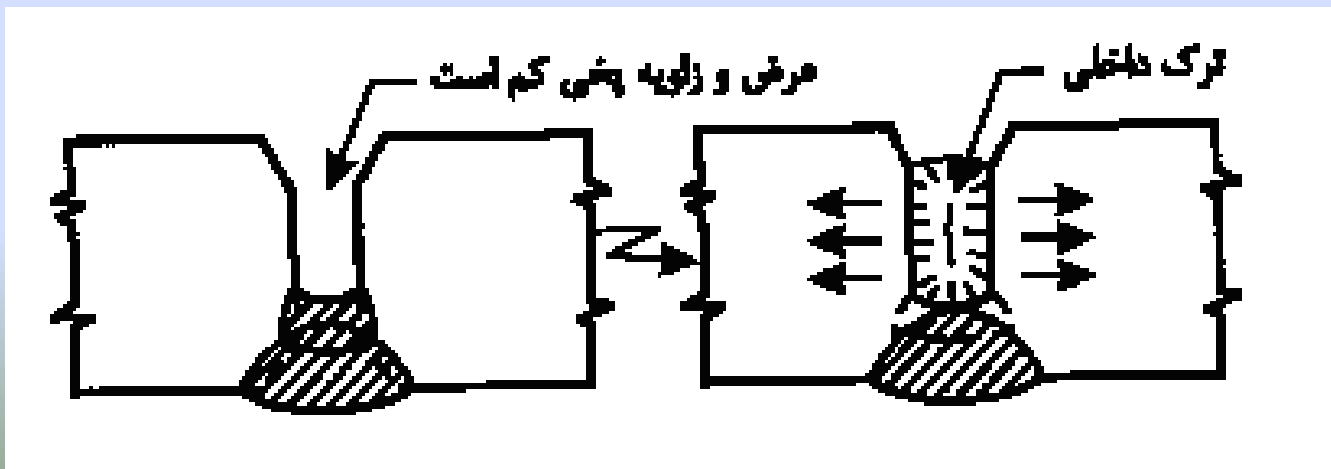
نادرست

عرض نوار $>$ عمق نوار

- ترکهای داخلی می توانند به علت عدم طراحی دقیق درز و آماده سازی لبه ها نیز بوجود آیند. شکل زیر نتایج ترکیب ورق ضخیم، نفوذ عمیق و زاویه لبه 45 درجه را نشان می دهد.

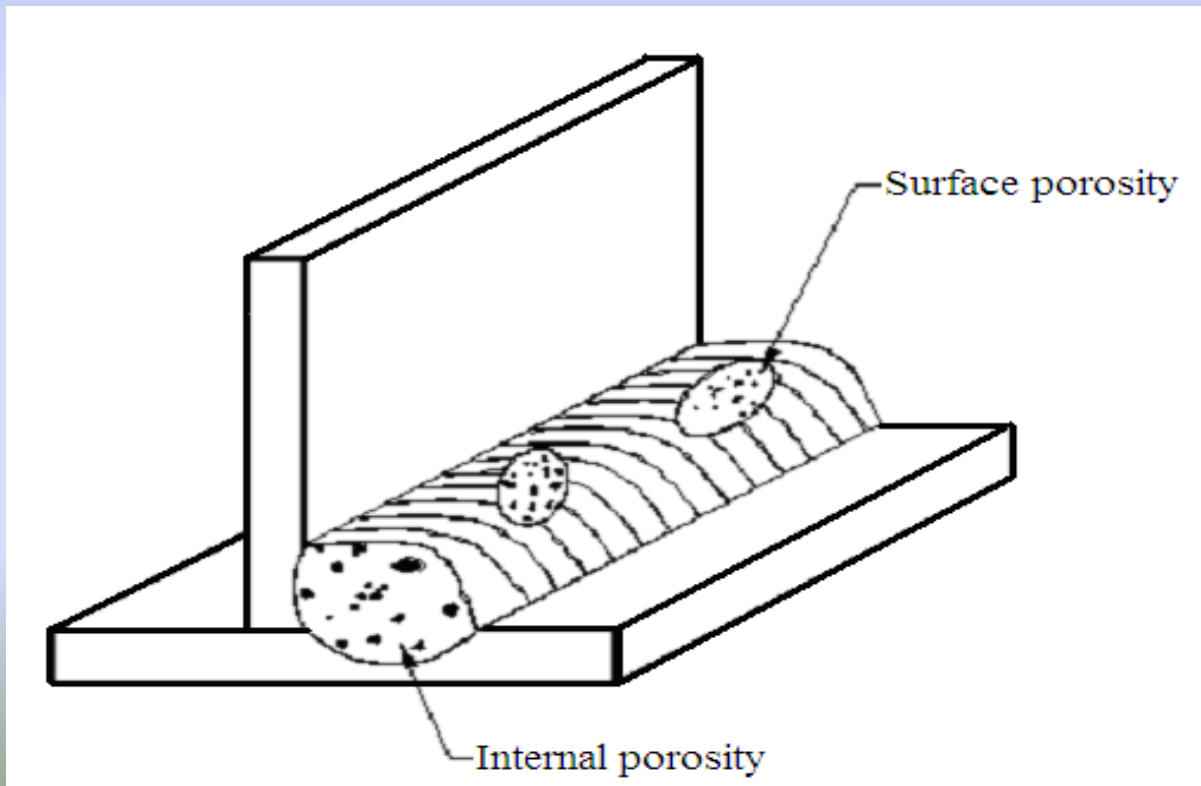

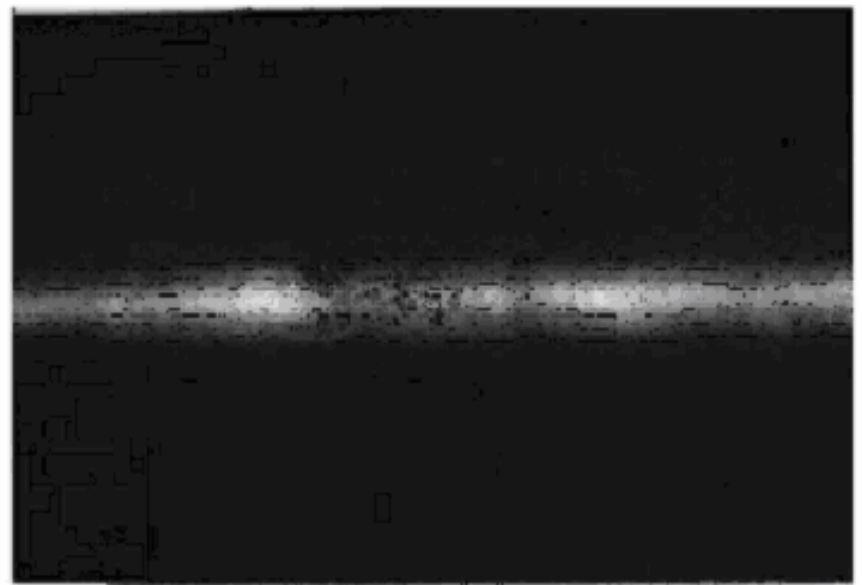
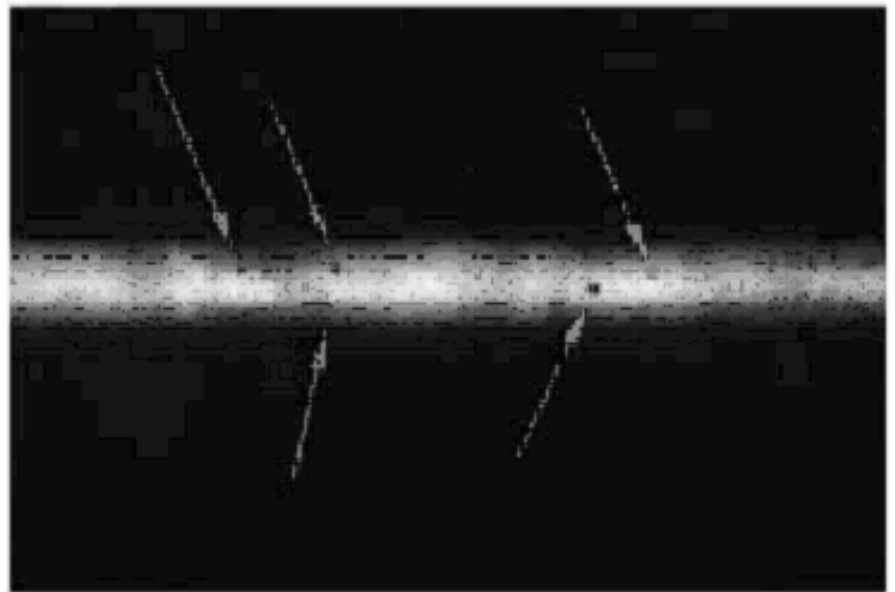
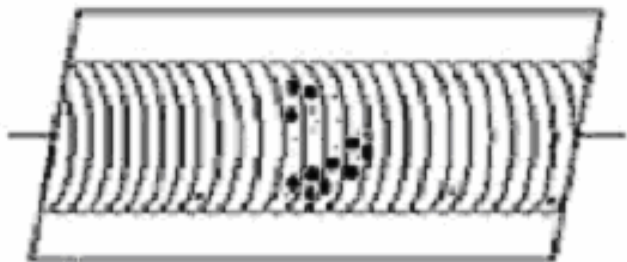
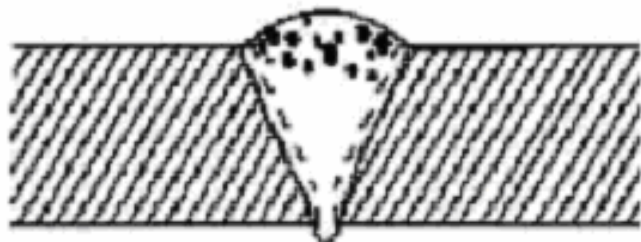
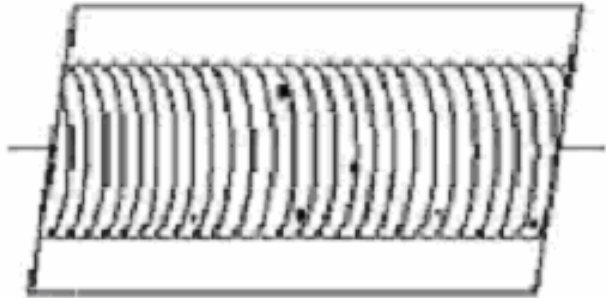
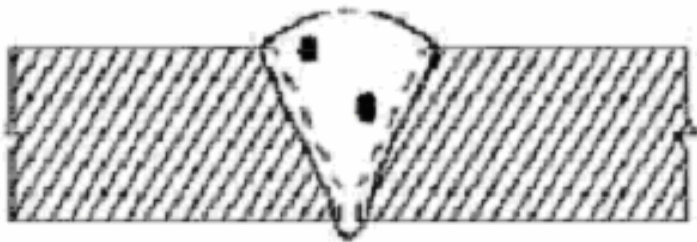
- شکل زیر، یک جوش جناغی دو طرفه (X) را نشان می دهد که برای جوش طرف دوم شیار کم عرض و عمیقی سنگ خورده است. جوشکاری در این شیار باعث بوجود آمدن ترک داخلی خواهد شد.

❖ تخلخل و مک (Porosity)

- تخلخل سوراخ یا حفره ایست که در اثر نفوذ گازها به مذاب و در اثر سرد شدن و انجماد سریع تشکیل شده و به صورت داخلی یا خارجی در جوش دیده می شود. تخلخل همچنین به صورت (مک لوله ای) ، (مک سطحی) ، (سوراخهای گرمی) نیز دیده می شود.

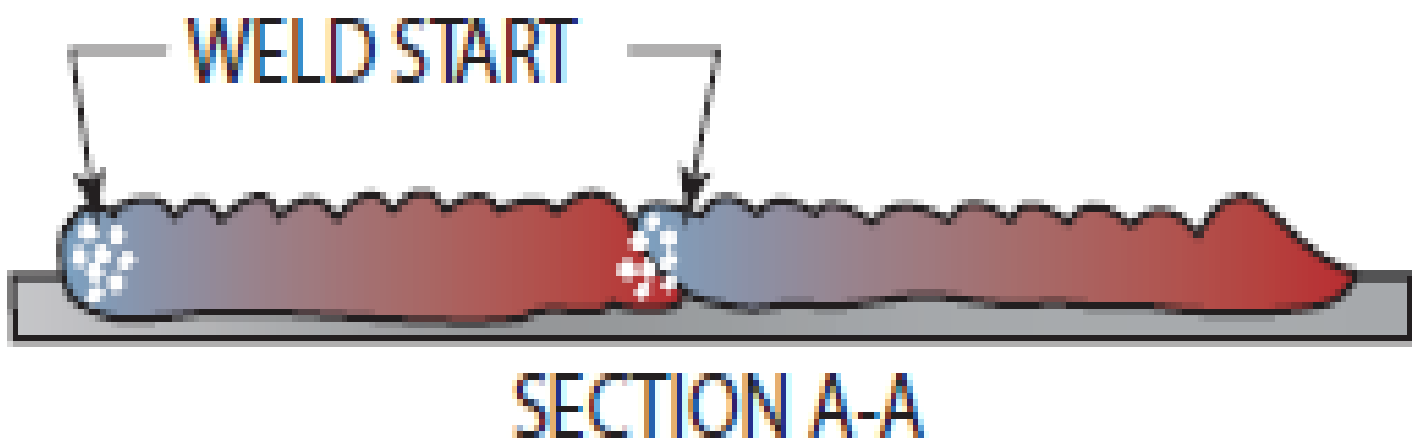
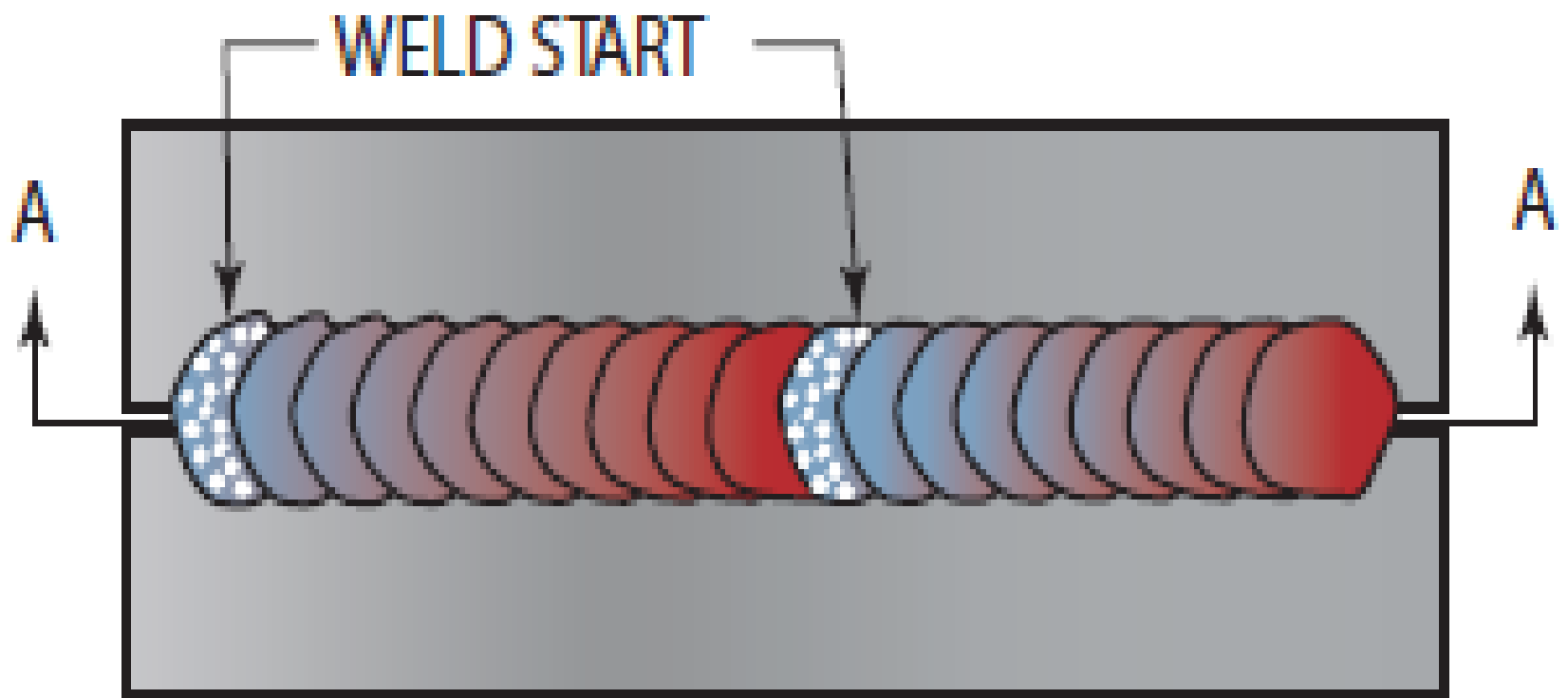

- خلل و فرجي که در چند سانتی متری اولیه شروع جوشکاری در هنگام استفاده بعضی از الکترودها مشاهده می شود. این عیب در اثر فقدان اکسیژن زدایی کافی در ابتدای جوش است. برای پرهیز وقوع این نوع خلل و فرج تدابیر مختلفی پیش بینی شده است که عبارتند از :

- - شروع عملیات جوشکاری بر روی قراضه فولادی که قبلاً در ابتدای مسیر عملیات جوش الصاق شده است انجام می شود و پس از خاتمه جوش از قطعه کار جدا می شود. واضح است که این تدبیر در بعضی موارد ممکن است اقتصادی نباشد.

- - تکنیک يك گام عقب (Back-Step) : نقطه شروع کمی عقب تر از محل شروع واقعی است. پس از آغاز جوشکاری ، الکترودها به ابتدای مسیر اتصال هدایت شده و عملیات جوشکاری ادامه می یابد. بدین ترتیب اگر خلل و فرج نیز ایجاد شده باشد با برگشت قوس و ذوب مجدد آن به احتمال زیاد برطرف می شود.

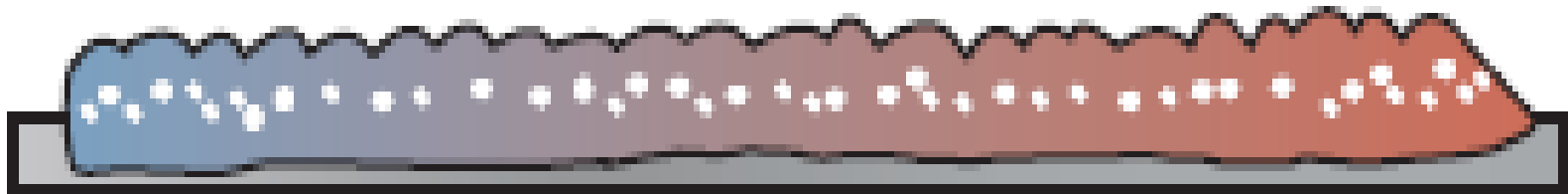
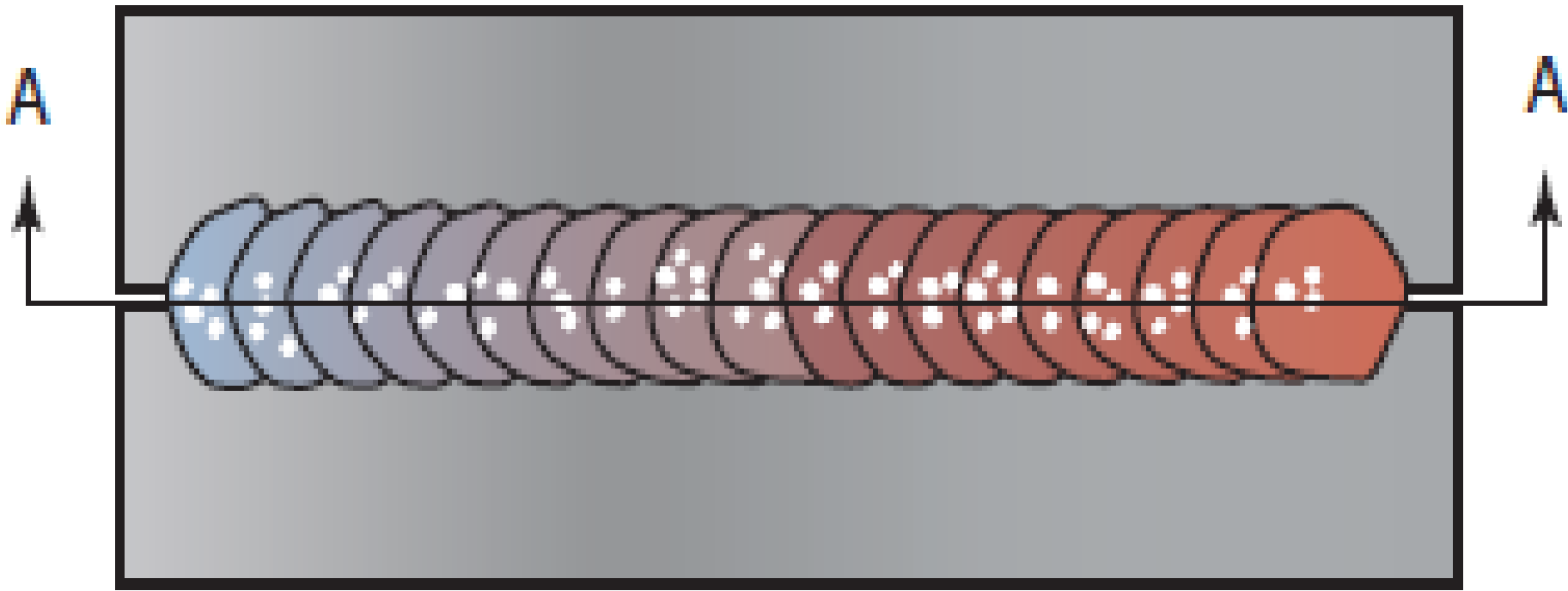

- **خلل و فرج در دامنه انجماد :** خود داراي دو نوع شکل است که عبارت است از:

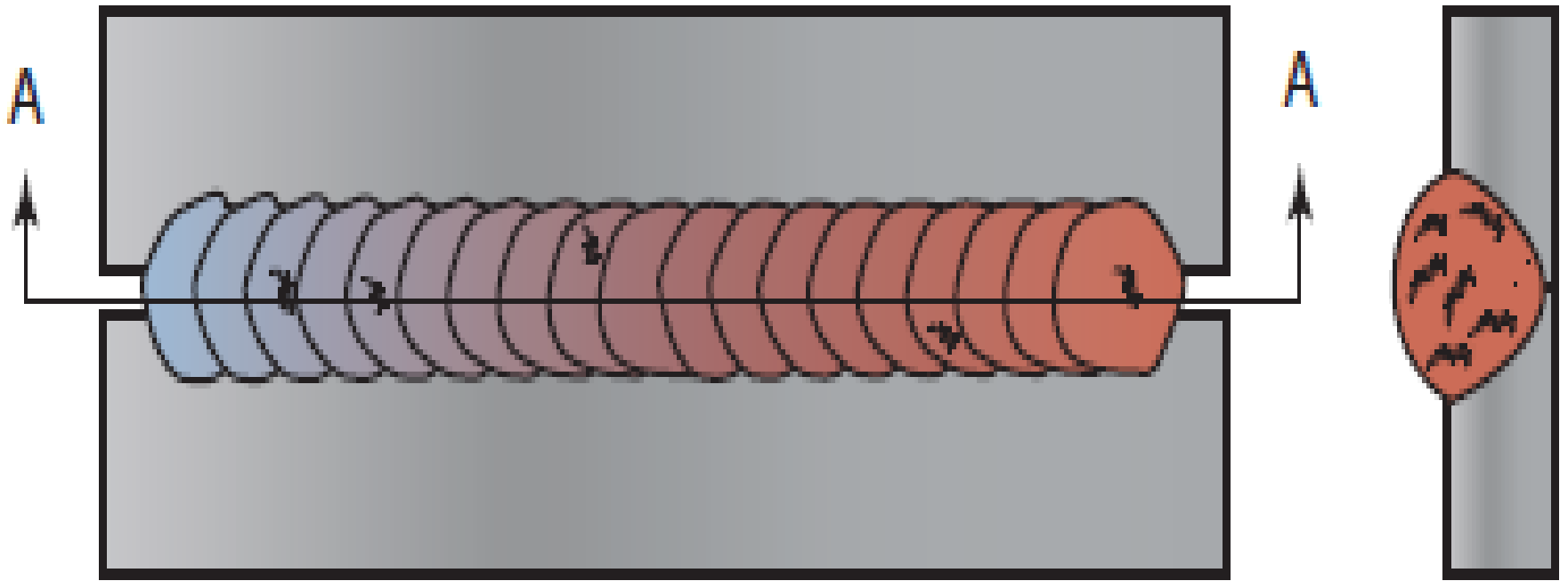
- **خلل و فرج هاي كروي** شکل که به صورت متمرکز یا پراکنده در زیر جوش یا حتی روی جوش دیده می شوند.

- **نوع دیگر که به سوراخ هاي کرمي** شکل یا مک هوا مرسوم است.

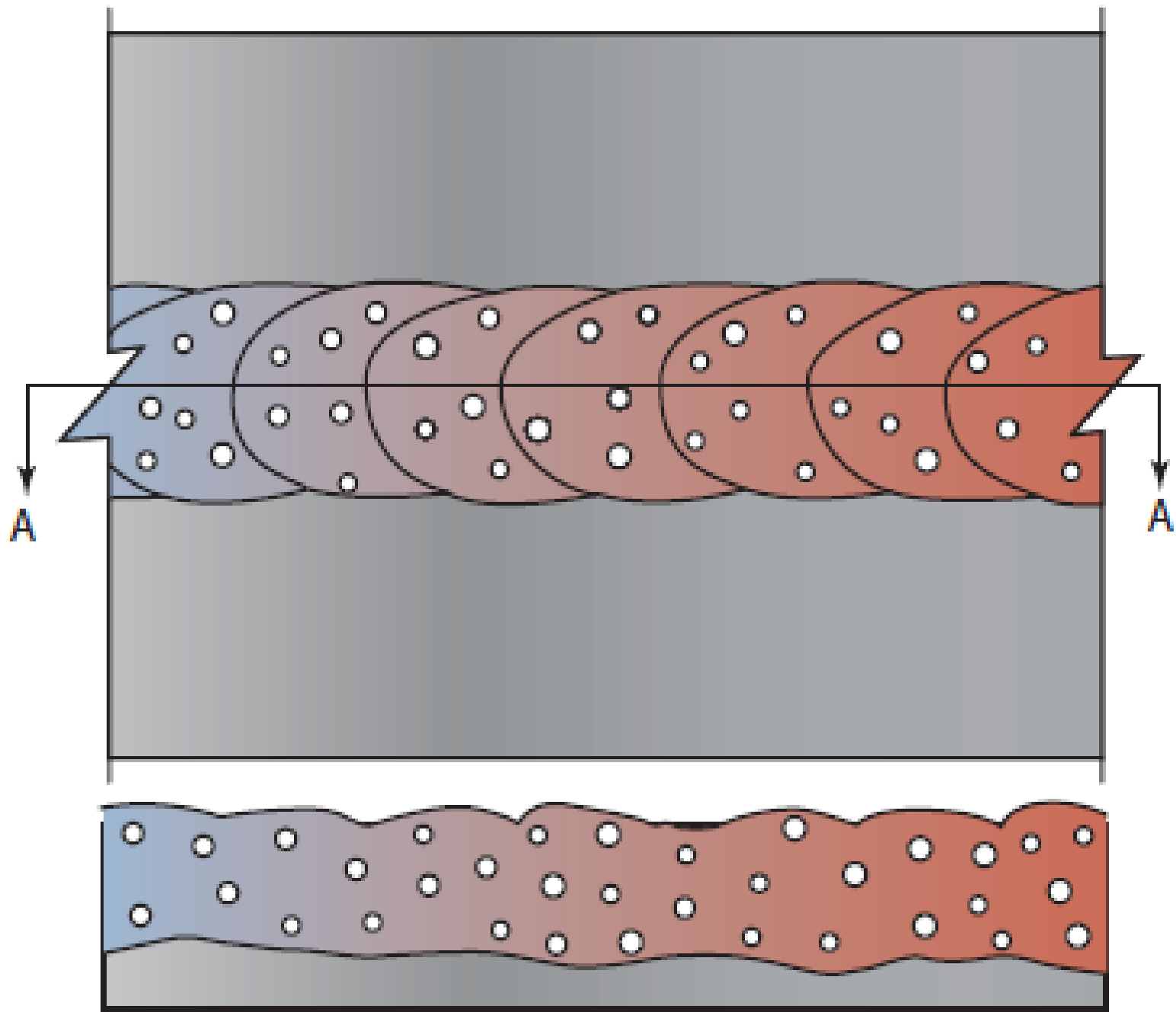
- بعضي گازها در مذاب داراي حلاليت بوده که در درجه حرارت هاي بالا مقدار اين حلاليت نیز افزايش مي يابد. مثلاً گاز هیدروژن که در اثر تجزیه رطوبت وارد شده به مذاب فلز جوش بوجود می آید. در ضمن سرد شدن مذاب پس از اینکه حجم هیدروژن در مذاب از حد اشباع گذشت ، مقدار اضافي به صورت حبابهايي شروع به جوانه زدن ، رشد ، شناور شدن و در صورت امکان خارج شدن از مذاب می نماید. با پیش گرم کردن الکتروود و یا انتخاب نوع مناسب الکتروود میزان هیدروژن ورودی را ، با کاهش طول قوس احتمال ورود اکسیژن و ازت ، با انتخاب نوع مرغوب تر فولاد (مثلاً با گوگرد کم) شانس ایجاد SO_2 و SH_2 و همچنین با انتخاب الکتروود با مواد اکسیژن زدایی بیشتر (در پوشش الکتروود) امکان ایجاد SO_2 را می توان کاهش داد.

SECTION A-A

SECTION A-A

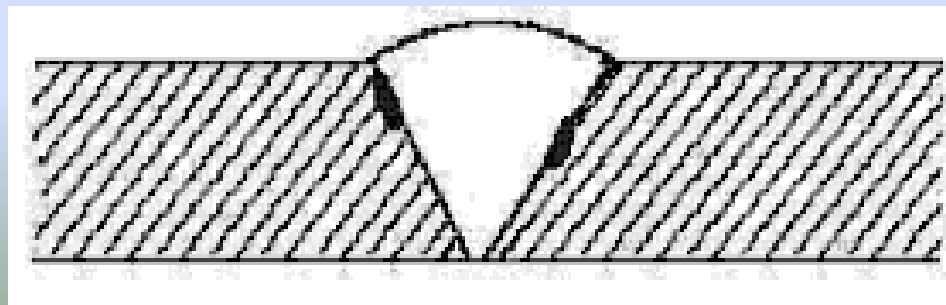
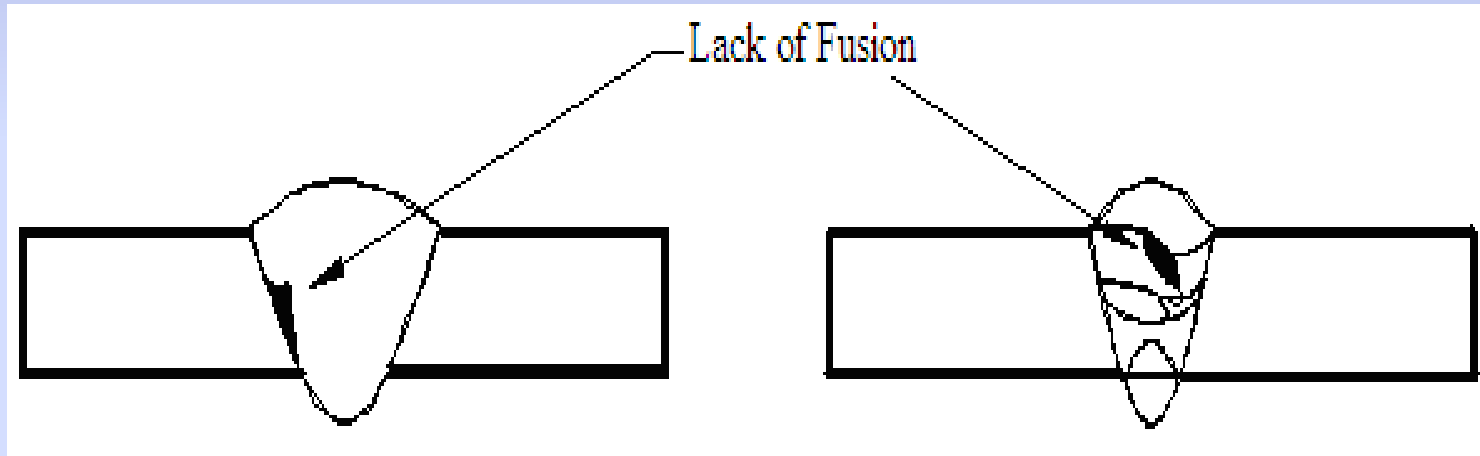

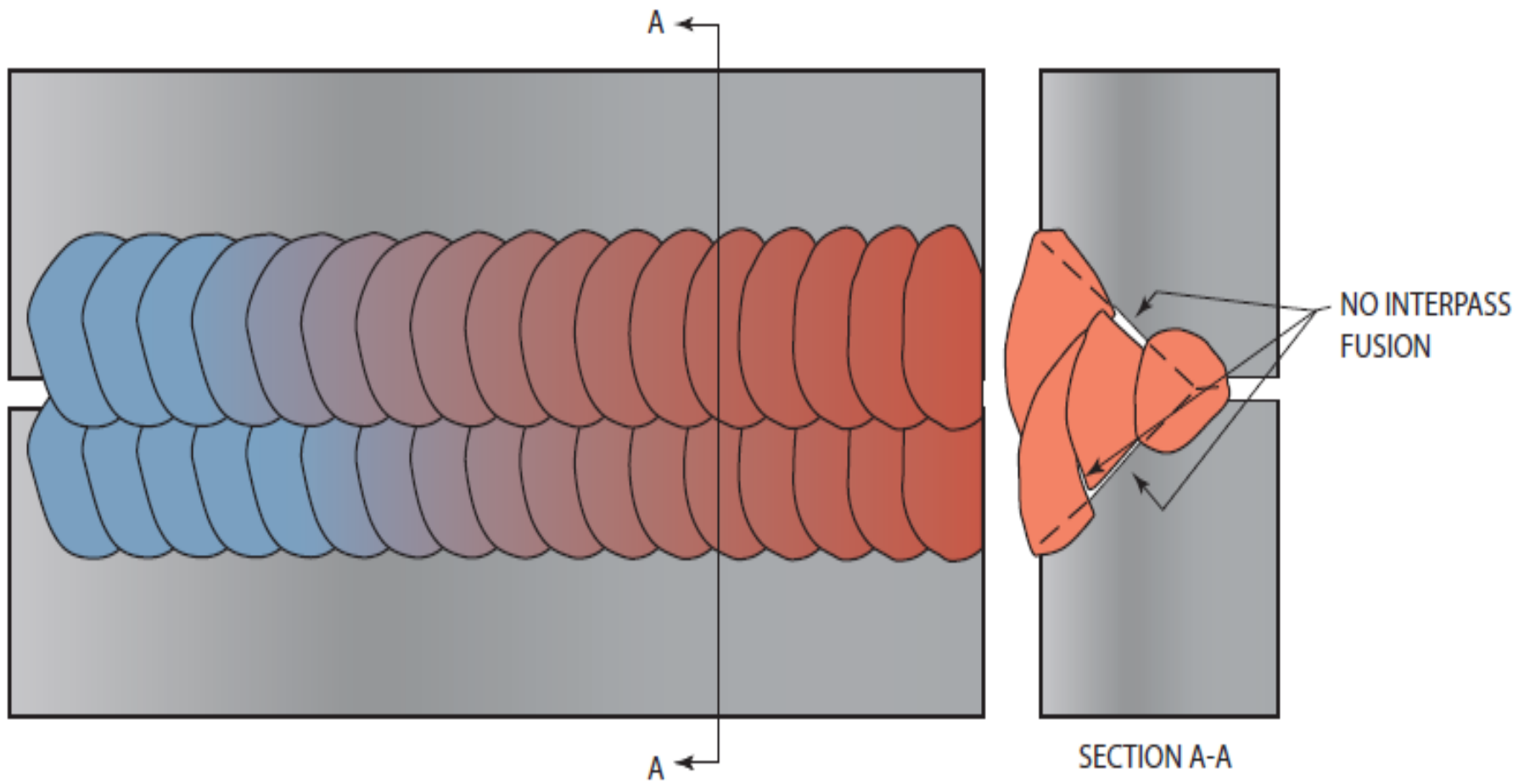
• علتهاي بوجود آورنده تخلخل يا مك :

- سطح فلز پایه آلوده باشد. مثلاً آلودگیهای روغن ، غبار ، لکه یا زنگ.
- الکتروود نامناسب برای فلز پایه ، مثلاً استفاده از الکتروود روکش شکسته یا استفاده از الکتروود مرطوب.
- رطوبت بیش از حد در هنگام آماده سازی مقطع.
- عدم محافظت گازی مناسب از جوش.
- استفاده از فلزات پایه با مقادیر بالای گوگرد و فسفر.
- زمان ناکافی برای فعل و انفعالات متالورژیکی در حوضچه جوش.
- ریزش قطرات فلز و سرباره در ناحیه مذاب.
- بکارگیری شدت جریان نامناسب.
- بکارگیری طول قوس خیلی زیاد.
- تکنیک غلط موج دهی الکتروود.
- مك بشدت استحکام اتصال جوش داده شده را کاهش مي دهد ، تخلخل سطحی به اتمسفر خورنده اجازه مي دهد که فلز جوش را مورد حمله قرار دهد و موجب نقص در آن شود.

❖ ذوب ناقص ریشه " Lack of Fusion "

- عدم اتصال بین فلز جوش و فلز پایه یا بین پاسهای جوش را ذوب ناقص گویند. ذوب ناقص باعث بوجود آمدن يك اتصال ضعیف می شود و در نتیجه آن اتصال به يك منطقه مستعد ایجاد خستگی تبدیل می شود و در نهایت باعث گسیختگی قطعه می گردد.

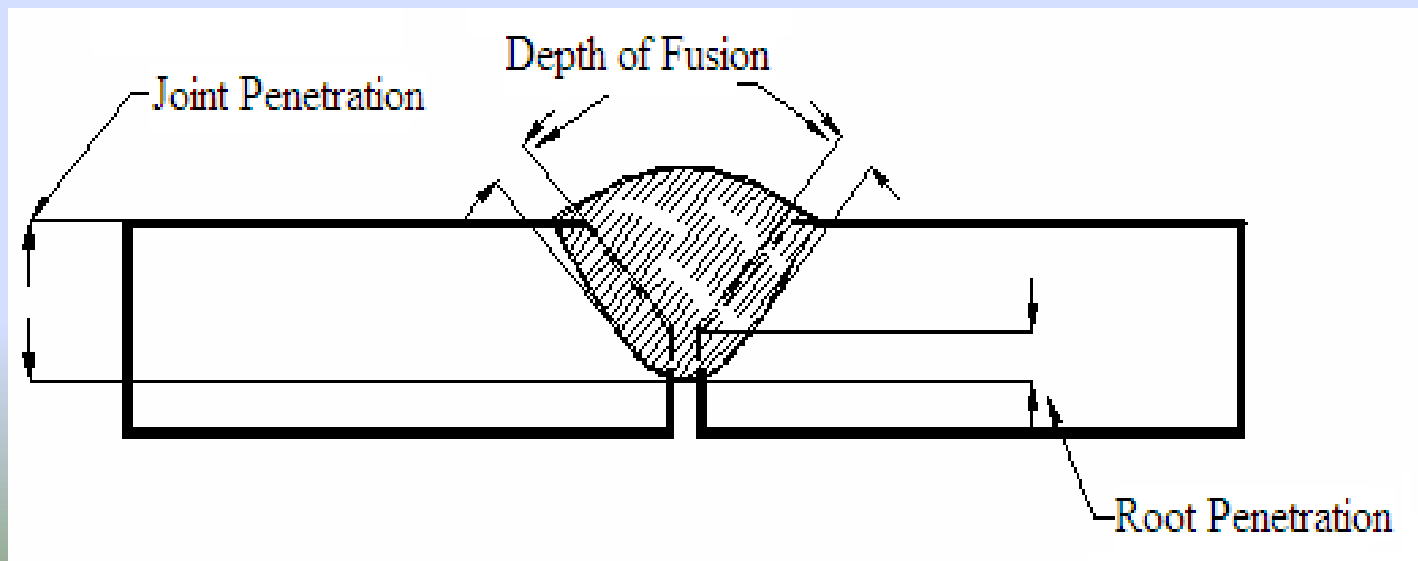

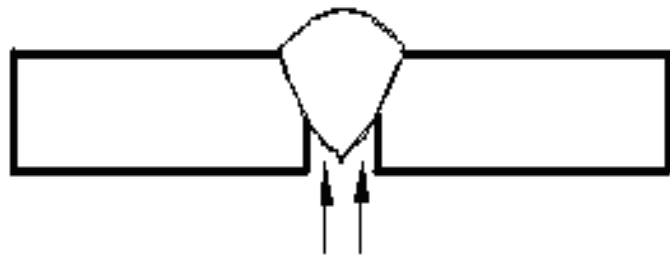

- عوامل بوجود آورنده ذوب ناقص :
- استفاده از الکترودهای کوچک برای فولادهای ضخیم.
- عدم استفاده از آمپرهای مناسب برای هر پاس.
- زاویه الکتروود نامناسب.
- سرعت حرکت بسیار زیاد باعث عدم امکان ذوب کامل می گردد.
- سطح کثیف قطعه کار مثلاً پوسته نورد ، لکه ، روغن و ...

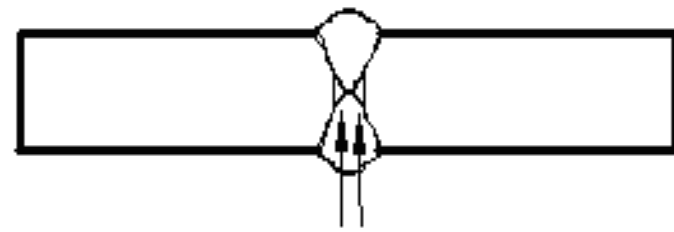
❖ نفوذ ناقص " Incomplete Penetration "

- عدم نفوذ کامل فلز جوش به ریشه اتصال را نفوذ ناقص گویند. این عیب باعث ضعیف شدن اتصال و در نتیجه بوجود آمدن يك منطقه مستعد ایجاد خستگی تبدیل می شود و در نهایت باعث گسیختگی قطعه می گردد. عمق نفوذ اتصال متأثر از چندین فاکتور می باشد که مهمترین آنها حرارت داده شده یا پیش گرم (Heat Input) به موضع جوش است.

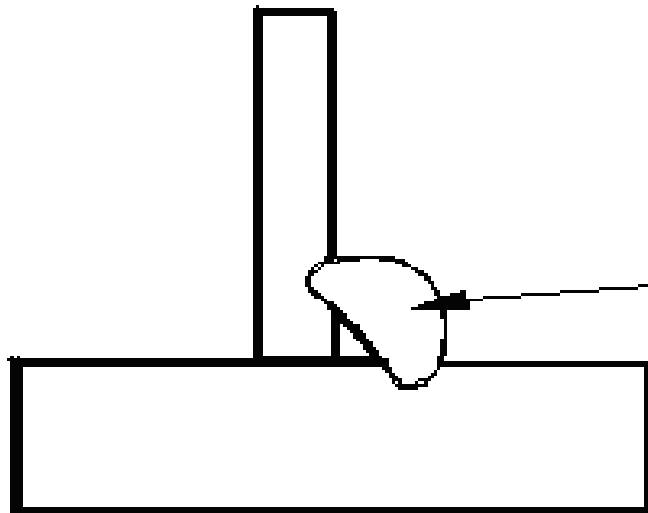

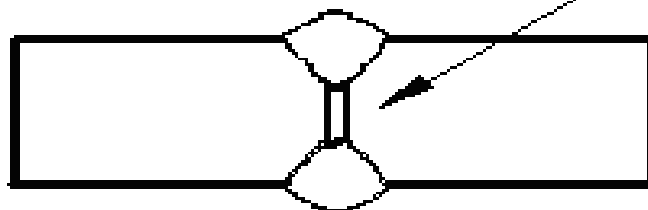
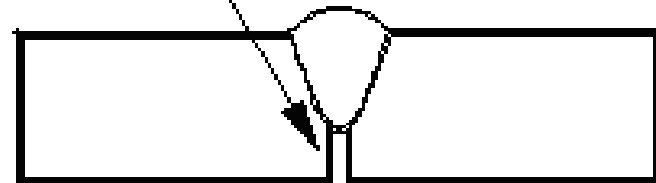
Incomplete Penetration

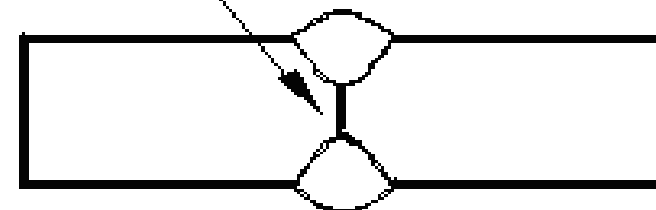
Incomplete Penetration

Incomplete Penetration

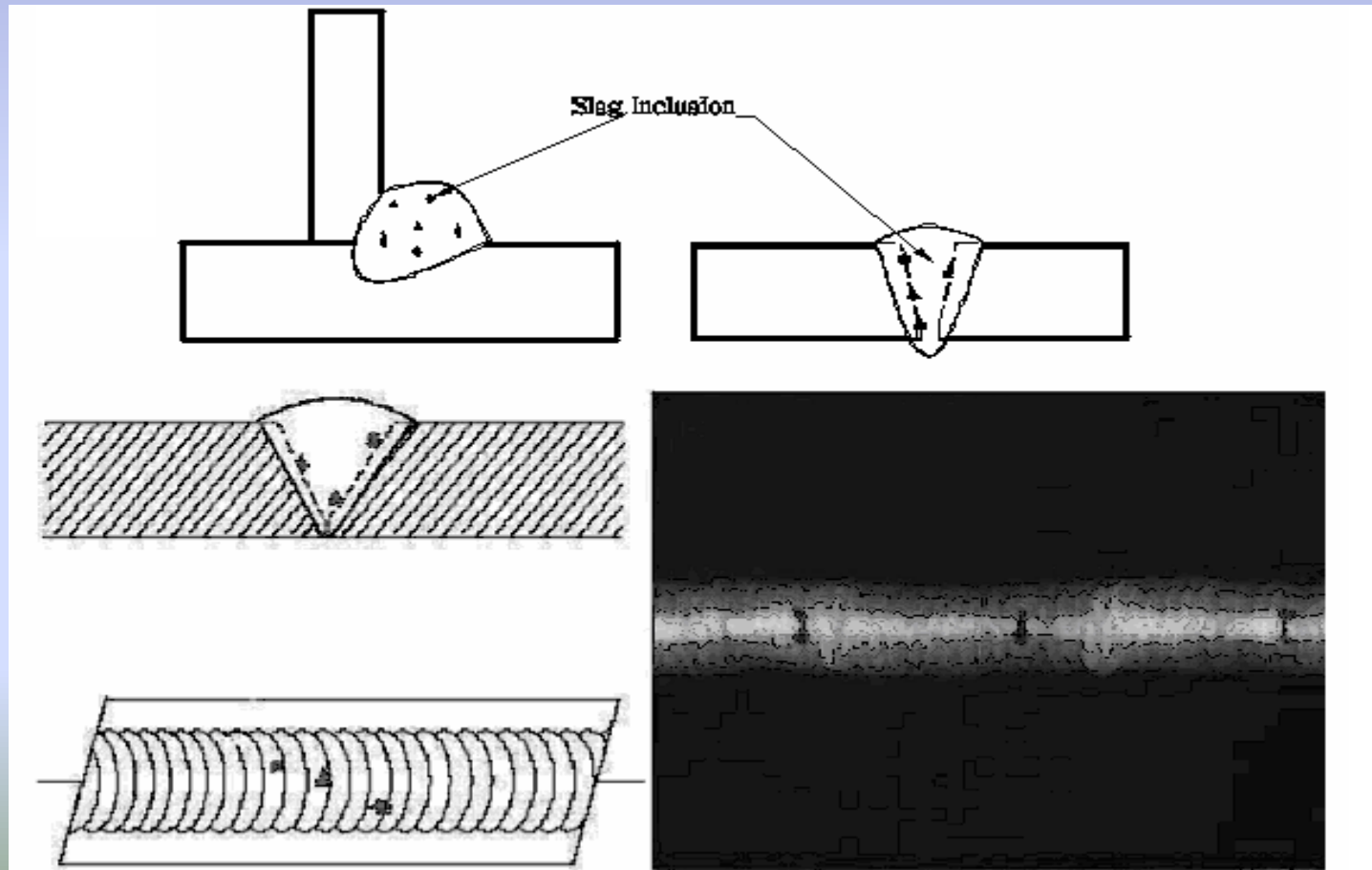
Incomplete Penetration

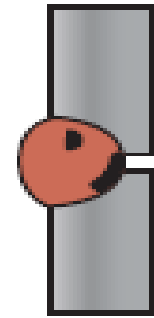
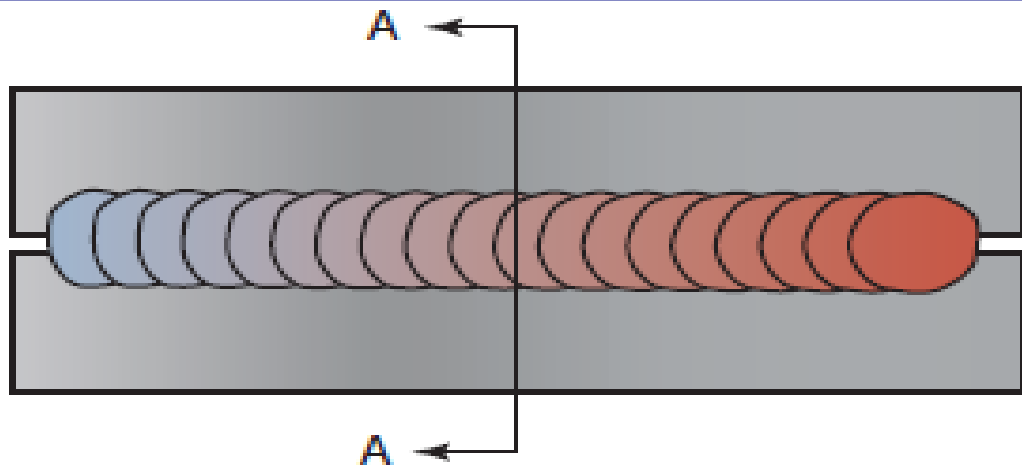

- عوامل بوجود آورنده نفوذ ناقص :
- استفاده از جریان بسیار پایین.
- دهانه جوش خیلی عمیق است (*Root face too large*).
- قرار دادن فاصله ناکافی در ریشه (*Root gap too small*).
- استفاده از طول قوس خیلی زیاد.
- استفاده از الکتروود با قطر بالا.
- سرعت حرکت زیاد دست.
- انتخاب پلاریته غلط.
- انتخاب زاویه نا مناسب الکتروود.

❖ ذرات سربراره محبوس شده یا آخل *Slag Inclusion*

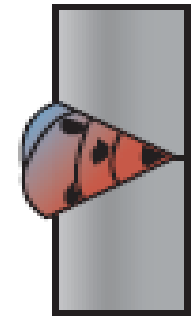
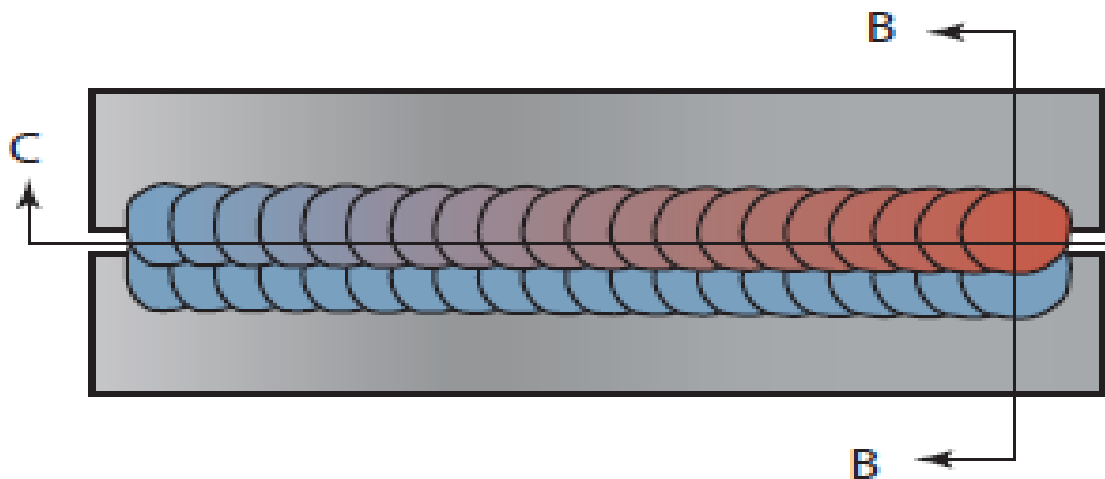
- هر نوع ذرات غیر فلزي که در يك اتصال جوش بوجود آید را اصطلاحاً آخال گویند. منبع این ذرات لزوماً از پوشش الکتروود یا سربراره نیست بلکه محصول واکنش های مختلف سربراره ، گاز و فلز نیز می تواند باشد. شکل این ذرات در فلز جوش شبیه شکل آنها در قطعات ریختگی بصورت کروی می باشد و دارای ابعاد مختلفی هستند.

SECTION A-A

SINGLE WELD BEAD

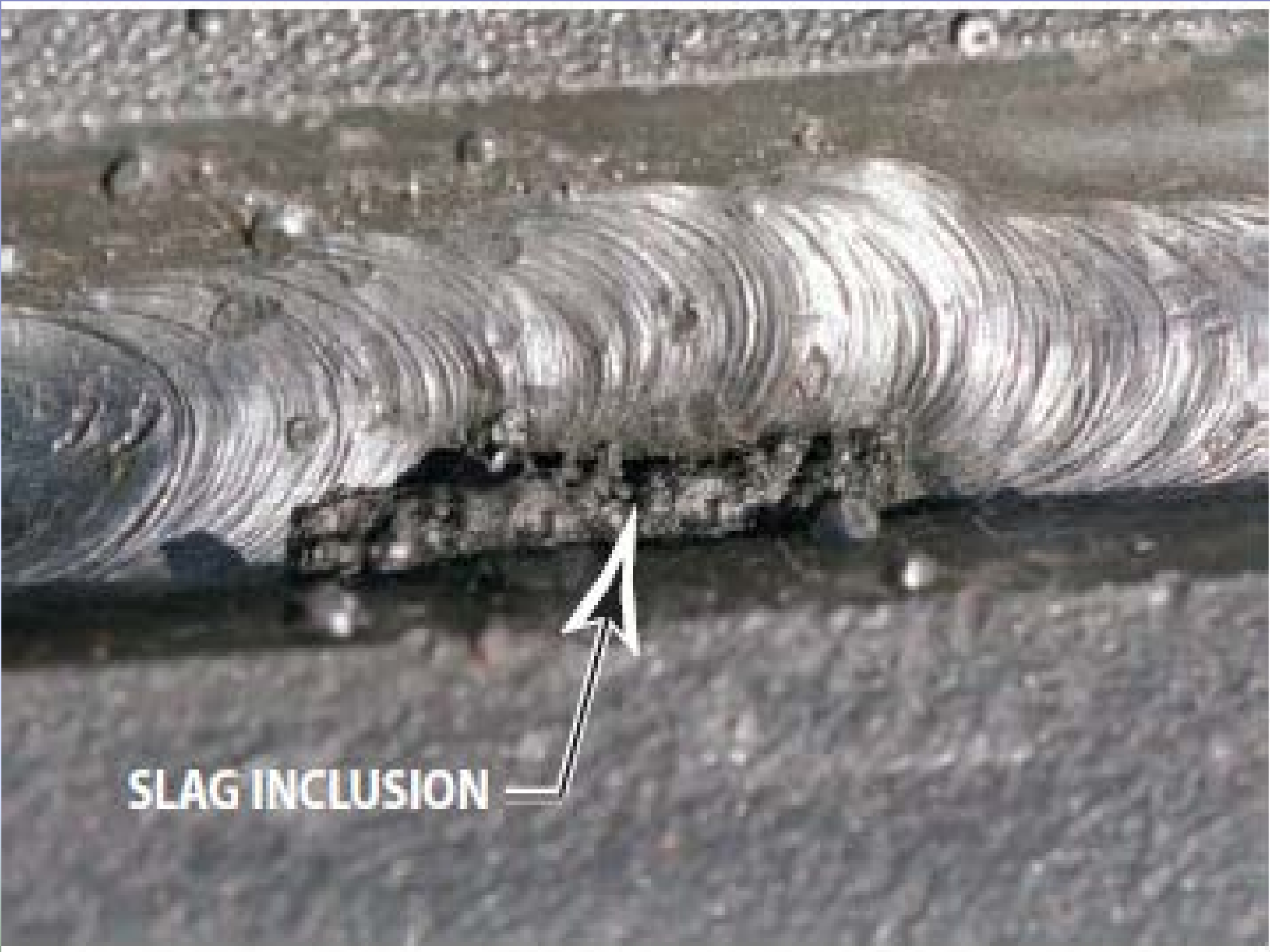

SECTION B-B

STOP AND RESTART

SECTION C-C

SLAG INCLUSION —

- عوامل بوجود آورنده آخالها :
- پاك نشدن مناسب سرباره يا گل جوش از پاسهاي قبلي.
- عدم استفاده از آمپر هاي مناسب.
- نادرست بودن زاويه يا اندازه الكترود.
- آماده سازي غلط قطعه براي جوش.
- ريخته شدن پوسته شكسته شده الكترود به درون مذاب.
- استفاده از الكترودي كه قسمتي از آن بدون روپوش است.
- ورود هوا در اثر سهل انگاري جوشكار در حرکات نامناسب الكترود يا مشعل.
- عدم دقت در تميز كردن سرباره در انتهاي پاس جوش در هنگام تعويض الكترود.

❖ *تقعر در ریشه " Root Concavity "*

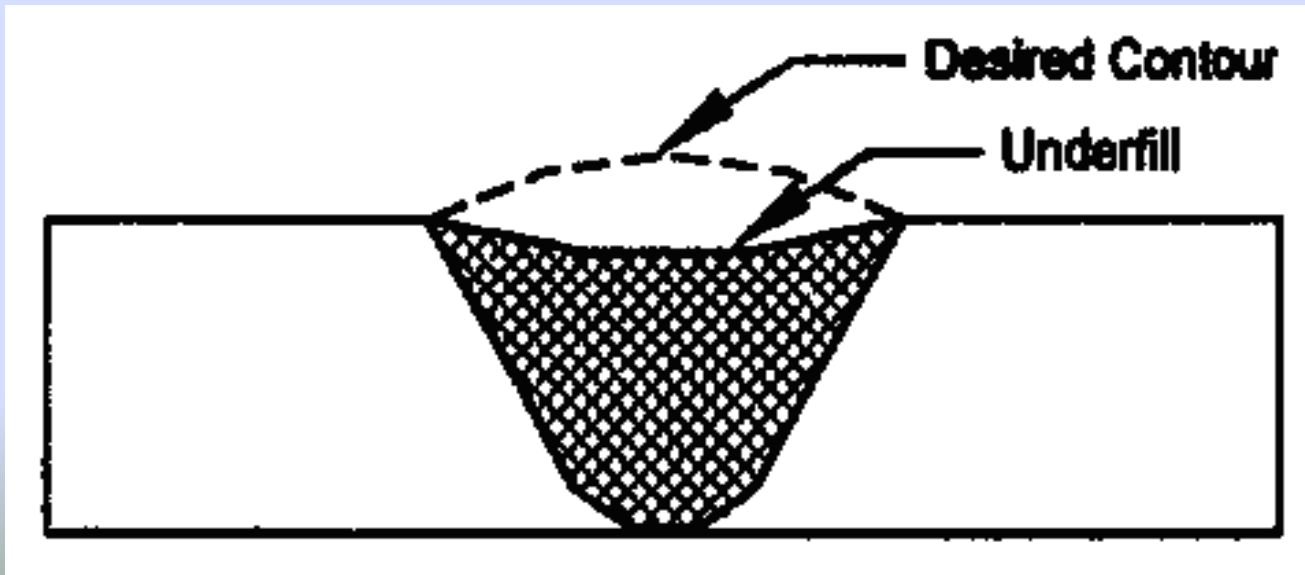
- فرورفتگی که عمق آن از قطر دهانه اش کمتر است (Shallow) را در ریشه جوشهای Butt، تقعر در ریشه می نامند. واژه های دیگری نیز به این عیب اختصاص داده شده است که عبارتند از : مکش به عقب (suck back) و تخلیه ریشه جوش (under washing).
- علت بوجود آمدن تقعر در ریشه:

- *root face* خیلی بزرگ باشد.
- انرژی قوس ناکافی باشد.
- دمیدن بیش از حد گاز در پشت جوش در جوشکاری بر روش *TIG*.

❖ جوشهائی که کاملاً پر نشده اند

" *Incompletely Filled Groove* "

- یک کانال پیوسته و یا منقطع در سطح جوش که در طول آن ادامه دارد و ناشی از کمبود فلز جوش است و اصطلاحاً " (incompletely filled groove) می گویند. کانال ممکن است در امتداد مرکز یا در یک طرف یا دو طرف لبه های جوش باشد.
- علت بوجود آمدن چنین عیبی :
- نا کافی بودن فلز جوش وارد شده به حوضچه
- مناسب نبودن تکنیک جوشکاری

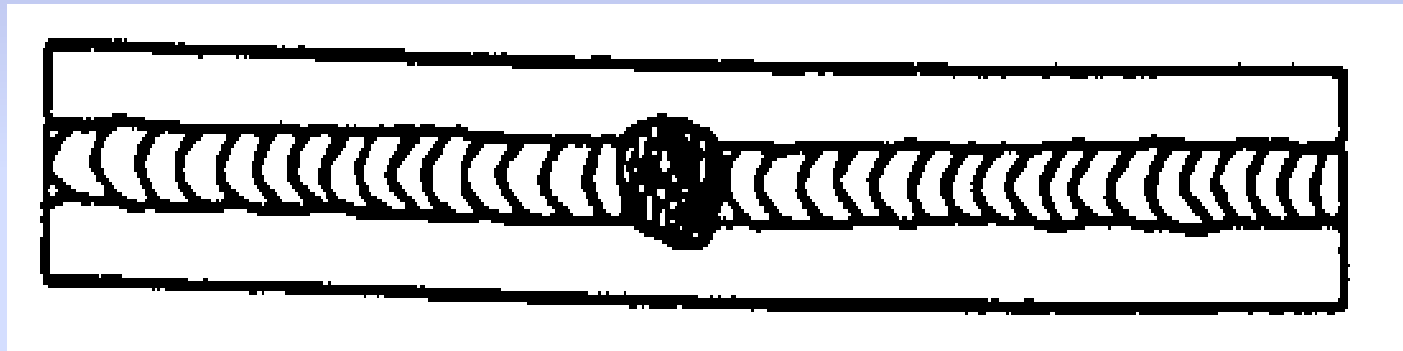

❖ انقباض یا کشیدگی در شیار " Shrinkage Groove "

- شیار کم عمقی که در اثر انقباض در امتداد هر طرف از دیواره نفوذی بوجود می آید را کشیدگی و یا انقباض در شیار می گویند.

❖ سوختگی داخلی " Burn Through "

- فروریختن موضعی حوضچه ذوب شده ناشی از نفوذ بیش از حد که سبب بوجود آمدن سوراخی در خط جوش می شود را سوختگی داخلی می گویند. اصولاً " سوختگی داخلی بیشتر با ریشه جوشهای Butt weld عجین می باشد.

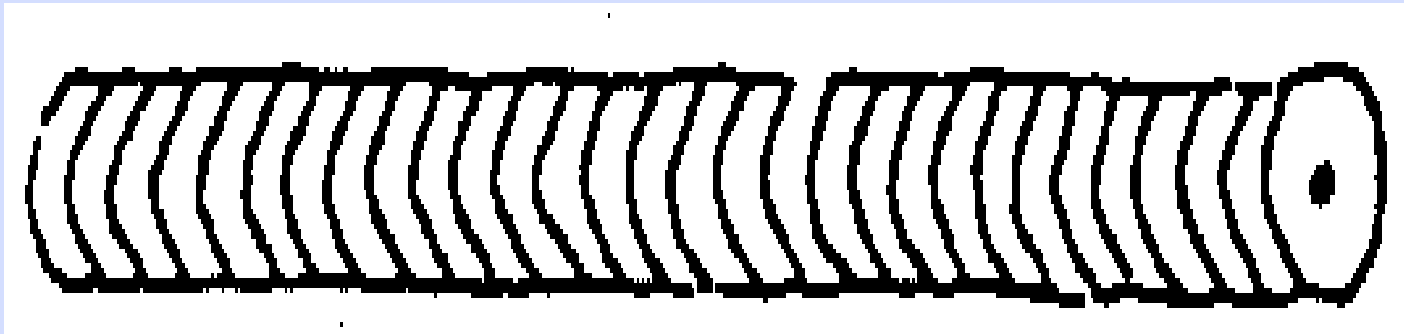
- علت بوجود آمدن سوختگی داخلی :

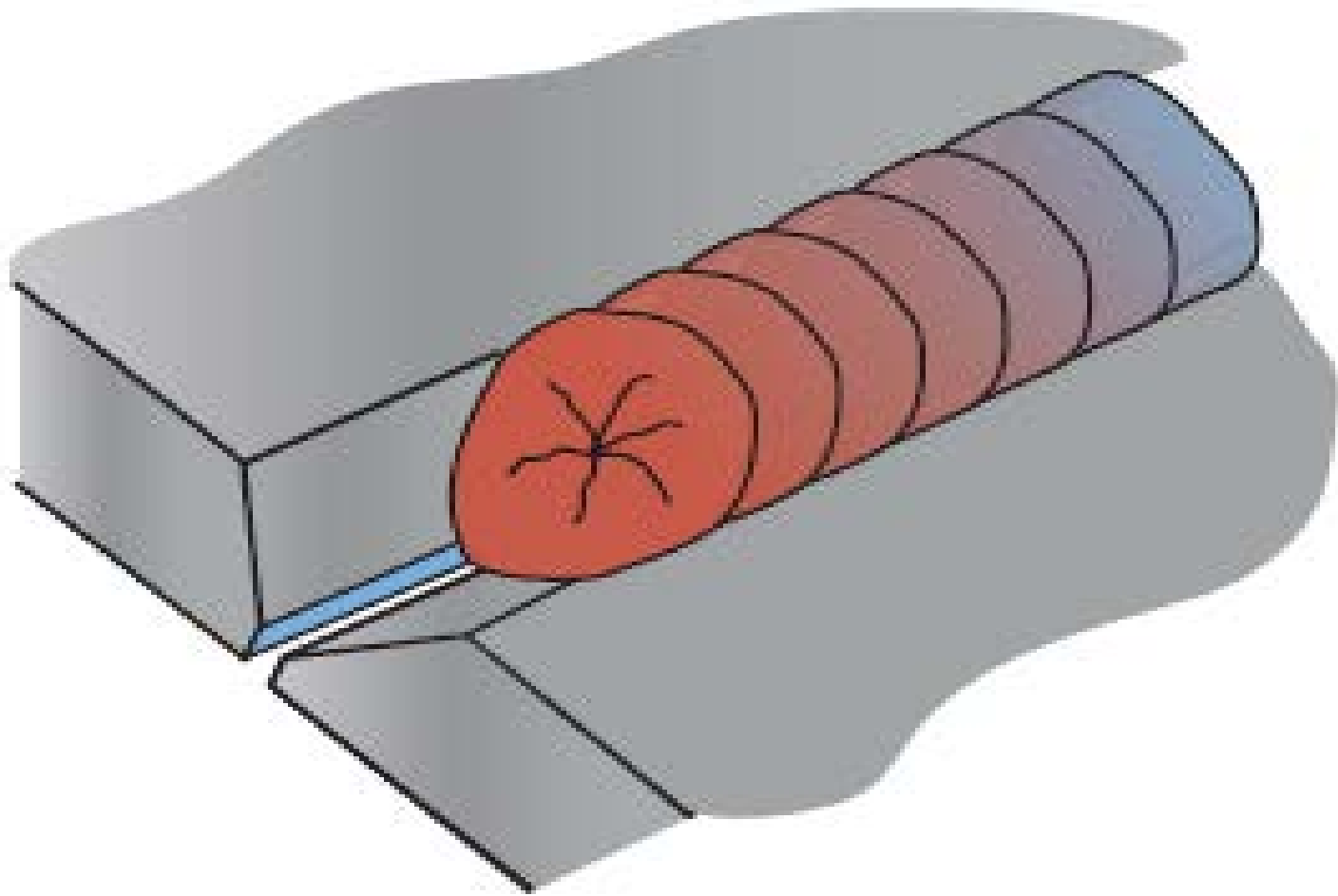
آمپر بیش از حد در هنگام جوشکاری پاس ریشه یا *Hot pass* در جوشهای *Butt*.

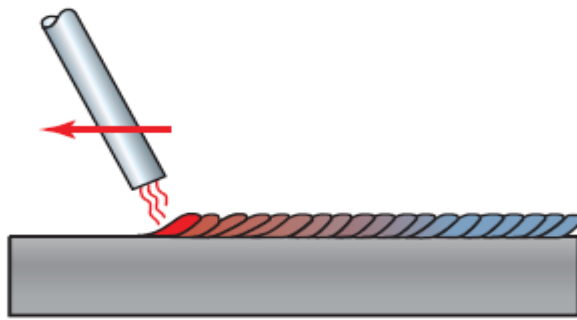
بیش از حد سنگ زدن ریشه جوش که این موضوع ممکن است سبب سوختگی داخلی پاس دوم شود.

❖ حفره انتهائی " Crater cracks "

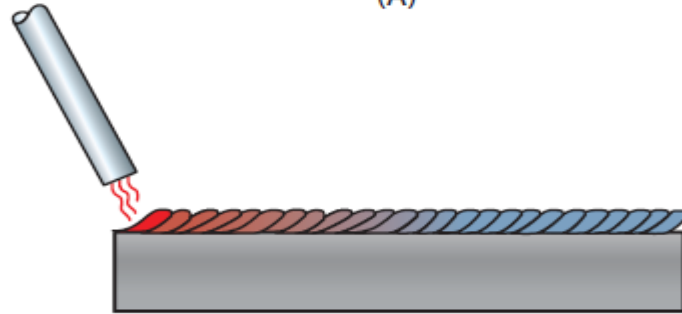
- حفره ناشی از واکنش های اکسیداسیون و تغییر حجم ناشی از تبدیل مذاب به جامد، در انتهای خط جوش ، همانجائی که الکتروود از سطح جوش برداشته شده است را حفره انتهائی می گویند. حفره انتهائی در حقیقت یک نوع عیب انقباضی می باشد و نبایستی انرا با سوختگی داخلی و یا حفره گازی اشتباه کرد

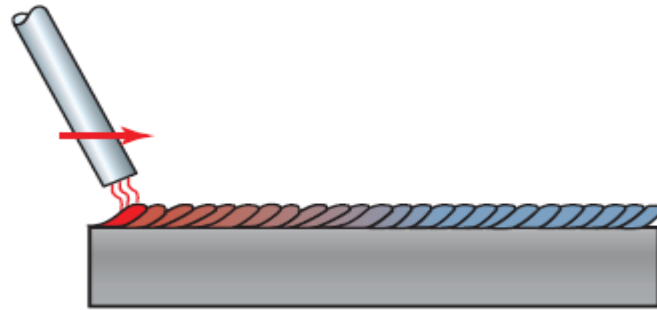

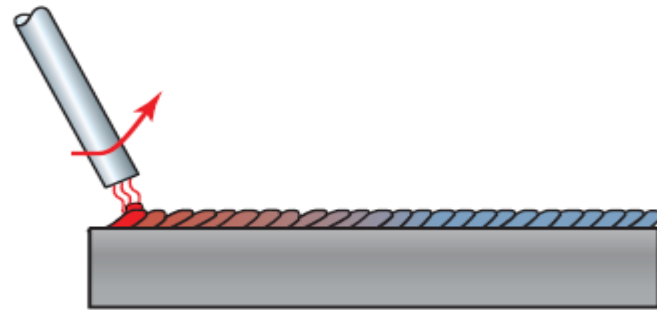
(A)

(B)

(C)

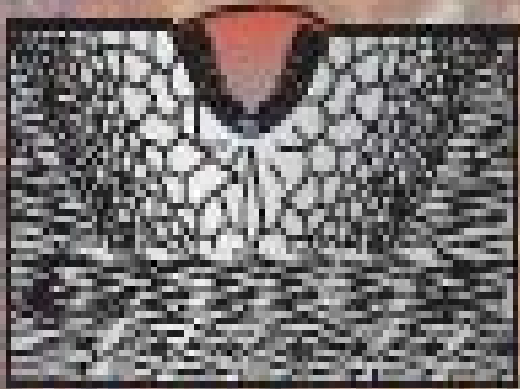

(D)

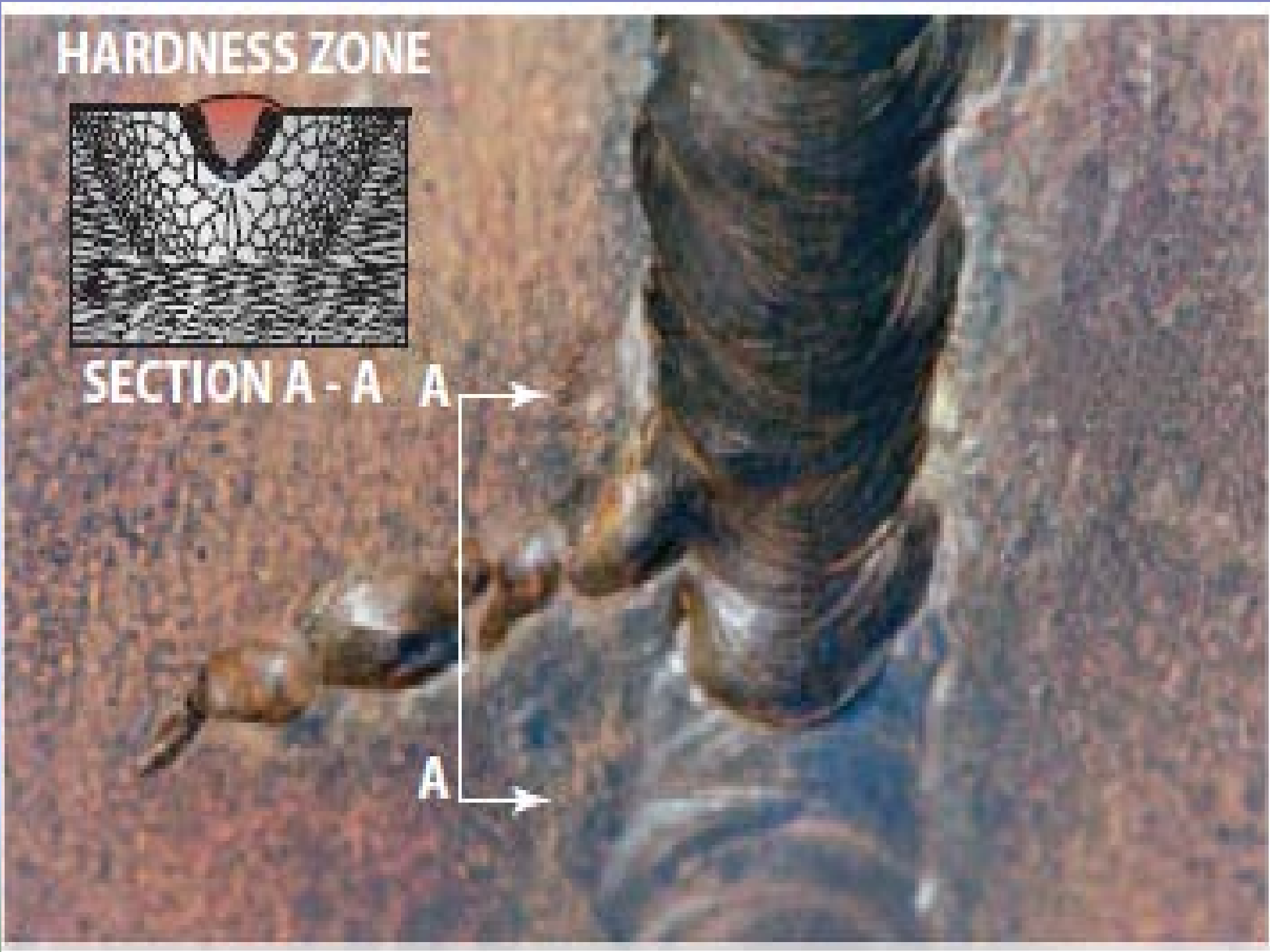
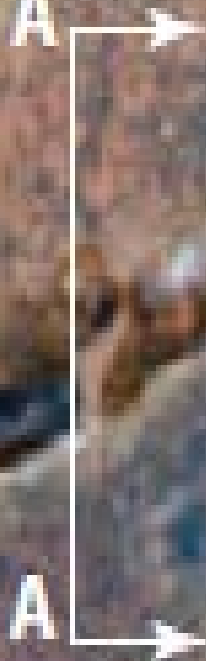
❖ لکه قوس " Arc Strike " یا فلاش سرگردان " Stray Flash "

- آسیب دیدگی سطح فلز پایه در اثر قوس زدن ناخواسته با جرقه زنی را لکه قوس گویند.
- لکه قوس سبب بوجود آمدن یک ساختار بسیار ترد می شود، بخصوص در فولادهائی که کربن معادل بالائی دارند.
- علت بوجود آمدن لکه قوس :
- الکتروود بطور ناخواسته با فلز پایه برخورد نماید.
- نگهدارنده الکتروود که از عایق خوبی برخوردار نیست قطعه کار را لمس می کند.
- اتصال بدنه بطور صحیح انجام نگرفته و امکان جرقه زنی وجود داشته باشد.

HARDNESS ZONE

SECTION A - A

❖ پاشش یا ترشح " *Spatter* "

- قطرات کوچک مذاب را که بطور ناخواسته از منطقه قوس به اطراف پراکنده می شوند و ممکن است سبب ذوب یا عدم ذوب فلز پایه شوند را ترشح یا پاشش می گویند.

- علت بوجود آمدن پاشش یا ترشح :

- انرژی بیش از حد قوس.

- طول بیش از حد قوس.

- استفاده از الکتروود مرطوب.

- وزش قوس (تغییر مسیر قوس در اثر بوجود آمدن میدان الکترومغناطیسی در اطراف قوس)

عوامل ایجاد عیب

شدت
جریان

طول
قوس

الکتروود

انحراف
قوس

نقص
اتصال

نفوذ
ناقص

جیس
سویاره

پیچیدگی

تخلخل
ضعف ظاهر
پاشیدگی زیاد
ترک

نوسان
نادرست

بریدگی
کناره

انتخاب
اشتباه

شکندگی

قطر
بزرگتر از قطر
مکزم

ضعف
ظاهر

نفوذ
ناقص

بلند

بریدگی
کناره

پاشیدگی
زیاد

تخلخل

ضعف
ظاهر

نفوذ
ناقص

بریدگی
کناره

ضعف
ظاهر

پاشیدگی
زیاد

پیچیدگی
قطعه

کند

سرعت
جوشکاری

کند

نفوذ
ناقص

بریدگی
کناره

پاشیدگی
زیاد

تخلخل